

22. september 2022

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 4. oktober 2022

- 1) Forslag om ændring af regler om værdipapircentraler (CSD'er)
KOM-dokument foreligger ikke 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 2) REPowerEU-finansieringsforslag
KOM(2022)231 10
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 3) Økonomiske konsekvenser af Ruslands invasion af Ukraine
KOM-dokument foreligger ikke 18
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Status på de høje energipriser og det finansielle marked
KOM-dokument foreligger ikke 26
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 5) Økonomisk genopretning i EU: Rådsimplementerende beslutning vedr. Netherlandenes genopretningsplan samt statusrapport
KOM(2020)408, KOM(2022)469, KOM(2022)383 32
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Forberedelse af G20- og IMF-møder 12.-14. oktober 2022
KOM-dokument foreligger ikke 45
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 7) Rådskonklusioner om international klimafinansiering
KOM-dokument foreligger ikke 48
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 8) EU toldmyndighedernes fremtidige fiskale og ikke-fiskale rolle
KOM-dokument foreligger ikke 53
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 9) Implementering af EU-instrument til understøttelse af nationale lønkom-pensationsordninger (SURE)
KOM(2022) 476 og KOM(2022) 479 57
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Forslag om ændring af regler om værdipapircentraler (CSD'er)

KOM (2022) 120

1. Resume

Kommissionen præsenterede den 16. marts 2022 et forslag om ændring af regler om værdipapircentraler (CSDR). Værdipapircentraler står for at afvikle handel med værdipapirer, dvs. sørger for at en køber modtager købte værdipapirer fra sælger mod den aftalte betaling. Forslaget er et element i kapitalmarkedsunionen i EU, der har til formål at forbedre vilkårene for investeringer via kapitalmarkederne i EU.

Formålet med forslaget er at opnå en mere ensartet regulering af afviklingen af handel med værdipapirer, der foretages af værdipapircentraler (CSD'er), herunder sikre mere ensartede og proportionale rammer for tilladelse til at drive grænseoverskridende virksomhed og tilsyn med CSD'er. Forslaget lægger også op til ændringer i krav til CSD'er etableret i tredjelande, som driver virksomhed i EU.

Regeringen støtter generelt forslaget, der dels omfatter ændringer, der vurderes nødvendige for at få gældende regler til at fungere i praksis, og dels har til formål at skabe ensartet tilsynspraksis i EU. Regeringen støtter også forslaget om et styrket tilsynssamarbejde for værdipapircentraler med aktiviteter i flere EU-lande.

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN 4. oktober 2022. Formandskabet har ikke fremlagt et kompromisforslag, men der ventes lagt op til enighed i efteråret 2022.

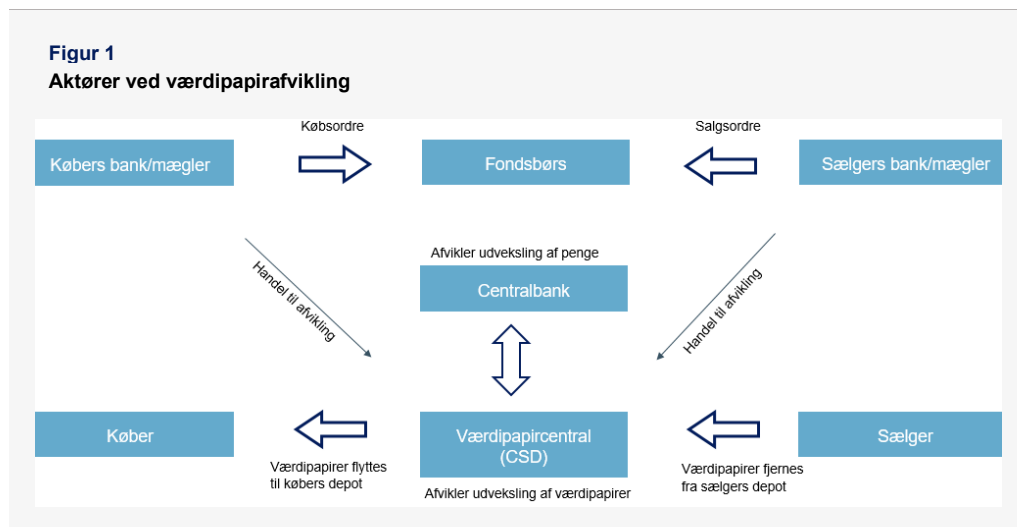
Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om forslaget sendt til Folketingets Europaudvalg 2. maj 2022.

2. Baggrund

Kommissionen præsenterede 16. marts 2022 et forslag om ændringer til forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og om værdipapircentraler ("Central Securities Depositories Regulation" – CSDR).

CSDR fastsætter fælles EU-regler for afviklingen af handel med værdipapirer (aktier, obligationer, mv.), dvs. udvekslingen af værdipapirer fra sælger til køber til gengæld for penge, og regulerer samtidig de virksomheder, der driver de systemer, hvor værdipapirafviklingen, finder sted – såkaldte værdipapircentraler ("Central Securities Depositories" – CSD'er). Forordningen skal også sikre en konsekvent regulering af afviklingssystemer og afviklingsprocesser for handel med værdipapirer for at supplere og fremme TARGET2-Securities (T2S), som er en europæisk platform for værdipapirafvikling forankret i Den Europæiske Centralbank (ECB).

Selve afviklingen af en handel med værdipapirer består af en udveksling af værdipapirer og penge mellem køber og sælger, jf. figur 1.

Kilde: Kommissionens forslag og egen tilvirkning.

Selve handlen sker typisk på en børs, som er en markedsplads for handel med værdipapirer. Privatinvestorer har ikke direkte adgang til en børs, og handlen sker derfor igennem en børsmægler, bank og/eller handelsplatform. Ved indgåelse af en handel (modtagelse af købs- og salgsordrer) indrappporterer køber og sælgers bank/mægler handlen til CSD'en, som afvikler handlen og overfører værdipapirerne fra sælgers depot til købers depot mod betaling i penge fra køber til sælger.

Fsva. udvekslingen af penge spiller centralbanken en vigtig rolle, idet centralbankens betalingssystem anvendes til at gennemføre udvekslingen af penge på de deltagende bankers/mæglers konti hos centralbanken. Det betyder i praksis, at køberen handler hos og betaler penge til sin bank/mægler, men selve udvekslingen af penge ifm. afviklingen af handlen sker via købers og sælgers bankers konti hos centralbanken. I denne forbindelse kommunikerer CSD'en og centralbankens systemer for at sikre, at udvekslingen af værdipapirer hos CSD'en og udvekslingen af penge hos centralbanken sker på samme tid.

De nuværende regler indebærer som udgangspunkt, at de penge, der anvendes ved afviklingen af handel med værdipapirer, skal komme fra konti oprettet hos en centralbank. Hvis dette ikke er praktisk muligt, kan CSD'er med en accessorisk banktilladelse (dvs. en tilladelse til bl.a. at stille kredit og likviditet til rådighed ifm. udvekslingen af penge ved handel af værdipapirer) vælge at afvikle kontantbetalingerne igennem egne konti. CSD'er uden en banktilladelse har ikke denne mulighed, og afviklingen af penge ifm. en værdipapirhandel kan for disse CSD'er ske via konti oprettet hos almindelige banker/kreditinstitutter, hvis værdien af kontantafviklingen er mindre end nogle fastsatte grænseværdier i CSDR. Kontantafviklinger med en værdi over grænseværdierne foregår via centralbanken.

Som privat investor afvikles handel af værdipapirer på en værdipapircentral. Euro-next Securities Copenhagen (det tidligere VP Securities) er CSD i Danmark og varetager afviklingen af handel med danske værdipapirer for private investorer. Værdipapircentraler i EU-landene kan i dag outsource afviklingen af værdipapirhandel

til T2S. Professionelle aktørers indbyrdes værdipapirhandler afvikles på T2S, hvor Nationalbanken stiller danske kroner til rådighed for værdipapirafviklingen.

Under gældende regler er CSD'er som udgangspunkt underlagt de samme krav til tilsyn og risikostyring, uanset om de selv står for deres kerneaktiviteter, eller de outsourcer dem til en privat virksomhed. Det gælder bl.a. kravene til, at CSD'en skal have fuldt indblik i alle risici forbundet med den praktiske håndtering af handel med værdipapirer (bl.a. risici for tekniske fejl, som kan forhindre afviklingen i at finde sted). Outsourcer afviklingen af værdipapirhandler derimod til en offentlig enhed, som det er tilfældet med outsourcing til T2S, finder disse regler ikke anvendelse, men erstattes af særlige retlige, reguleringsmæssige og operationelle rammer, aftalt i fællesskab og formaliseret af den offentlige myndighed i form af T2S og den relevante værdipapircentral og accepteret af de kompetente myndigheder

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Europa-Parlamentet og Rådet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at opnå en højere grad af ensartet regulering af værdipapirafviklingen samt ensartede rammer for tilladelse til og tilsyn med CSD'er, så rammerne bliver mere proportionale og effektive, end under de nuværende regler. Herudover er formålet at styrke konkurrencen blandt CSD'er.

Forslaget skal løse udfordringerne i den eksisterende lovgivning med at nå målet om at understøtte et fælles indre marked for CSD-ydelser, bl.a. ved at minimere hindringerne for grænseoverskridende værdipapirafvikling. Derudover har Kommissionen set et behov for at revidere en del af reglerne om afviklingsdisciplin før de træder i kraft. Med afviklingsdisciplin menes foranstaltninger til forebyggelse og håndtering af afviklingsfejl ved værdipapirhandel.

Tabel 1 giver et overblik over Kommissionens forslag til revision af CSDR. Formandskabet har endnu ikke fremlagt et kompromisforslag.

Tabel 1

Forordning om værdipapircentraler (CSDR) – gældende regler og Kommissionens forslag

Regler	Regler i dag	Kommissionens forslag
Dækningskøb ved manglende levering af værdipapirer	<ul style="list-style-type: none"> - Dækningskøb er obligatorisk ved manglende levering. - Dækningskøbet gælder alle led i en kæde af transaktioner ifm. en værdipapirhandel. - Reglerne er ikke trådt i kraft pga. uafklarede spørgsmål til bl.a. anvendelsesområdet. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dækningskøb skal først skal være et krav, hvis Kommissionen konstaterer, at afviklingen i en bestemt klasse af værdipapirer, fx aktier, ikke fungerer tilfredsstillende over en længere periode. - Introduktion af videregivelsesordning til at sikre, at det kun er de endelige købere og sælgere, der skal gennemføre dækningskøb.
Forenkling af regler for CSD'ers grænseoverskridende virksomhed	<ul style="list-style-type: none"> - Anmodningsordning: Nationale tilsynsmyndigheder har i dag mulighed for at afvise en CSD's ønske om udøve 	<ul style="list-style-type: none"> - Notifikationsordning, hvor myndighederne i et værtsland ikke kan afvise en CSD's ønske om at udøve grænseoverskridende virksomhed i landet.

Tabel 1

Forordning om værdipapircentraler (CSDR) – gældende regler og Kommissionens forslag

		grænseoverskriende virksomhed i værtslandet.	
Tilsynskollegier og øget samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder	-	Mulighed for at etablere tilsynssamarbejde (tilsynskollegier).	- Forpligtigelse for myndighederne til at etablere samarbejde i tilsynskollegier, hvis CSD'er i de pågældende myndigheds lande indgår i samme koncern og/eller, der udøves grænseoverskridende virksomhed mellem CSD'er i de pågældende lande.
Mulighed for banklignende accessorisk virksomhed	-	CSD'en (med banktilladelse) kan kun levere banklignende ydelser til egne kunder.	- CSD'er, som har en banktilladelse, gives adgang til at levere ydelserne til andre CSD'er.
Anvendelse af penge ifm. værdipapirafvikling	-	Penge skal afvikles i konti oprettet hos en centralbank, hvis muligt.	- EBA gives mandat til at revidere grænseværdier for, hvor meget en CSD uden banktilladelse kan afvikle i penge fra konti oprettet hos almindelige banker.
	-	Betalinger kan afvikles med penge fra konti oprettet hos almindelige banker, hvis den samlede betalingsværdi er mindre end nogle fastsatte grænseværdier.	
Tredjelands-CSD'er	-	Skal søge ESMA om tilladelse til at levere to af CSD'ernes kernedydelser; opbevaring og udstedelse af værdipapirer i EU, men kan levere ydelserne, mens ansøgningen behandles.	- Fastsætte en overgangsordning, som udløber tre år efter, revisionen af CSDR er vedtaget. Herefter kan tredjelands-CSD'er ikke levere opbevaring og udstedelse af værdipapirer inden for EU, før de får en tilladelse fra ESMA.
	-	Har i dag fri adgang til at afvikle handel med værdipapirer, som er underlagt lovgivningen i et EU-land.	- Indførelse af forpligtigelse til at give såvel ESMA som de enkelte EU-lande et overblik over omfanget af afviklinger af handler.

Anm.: Tabellen afspejler formandskabets forslag fremlagt i marts 2022.

Kilde: Kommissionens forslag og egen tilvirkning.

3.1 Ændringer i reglerne om afviklingsdisciplin

Kommissionen foreslår at ændre regelsættet om afviklingsdisciplin, som omhandler en forpligtelse for køberen ifm. en værdipapirhandel til at foretage et obligatorisk dækningskøb i tilfælde af manglende levering af værdipapirerne fra sælger. Et dækningskøb indebærer, at en køber, der ikke får leveret værdipapirerne, som vedkommende har købt, via en agent skal købe værdipapirerne andet sted ("buy-in"). Den misligholdende part (sælgeren) skal samtidig betale en eventuel difference til køber.

Kommissionens delegerede retsakt om regelsættet for afviklingsdisciplin har kun fundet delvis anvendelse siden 1. februar 2022, idet der har vist sig et behov for bl.a. at afgrænse anvendelsesområdet af forpligtigelsen til dækningskøb, fx hvilke parter og transaktioner der er omfattet, samt hvem der kan hjælpe køberen med at udføre dækningskøbet, før reglerne for dækningskøb kan træde i kraft.

Kommissionen foreslår konkret en tilgang, hvor dækningskøb først skal være et krav, hvis Kommissionen konstaterer, at afviklingen i en bestemt klasse af værdipapirer, fx aktier, fortsat ikke fungerer tilfredsstillende over en længere periode. Derudover foreslår Kommissionen at indføre en såkaldt videregivelsesordning for dækningskøb. Værdipapirhandler består ofte af en længere kæde af transaktioner, og videregivelsesordningen skal sikre, at det kun er den endelige køber og sælger af

værdipapirerne (hvv. ”køber” og ”sælger” i figur 1), som skal gennemføre et dækningskøb ved manglende levering.

Derudover foreslår Kommissionen at ændre reglerne for beregningen af bøder for afviklingsfejl og specifikation af, hvem en fejl kan tilregnes. I dag er det muligt for værdipapircentraler at give bøder i tilfælde af afviklingsfejl via en bødeordning. Bødeordningen indebærer, at værdipapircentralen dagligt overvåger fejl i værdipapirafviklingen. En gang om måneden laver CSD'en en opgørelse af månedens bøder for manglende eller for sen levering af værdipapirer, som opkræves hos de enkelte deltagere i afviklingen af handelen med værdipapirer (som alle er finansielle institutioner).

Kommissionen foreslår, at den får beføjelser til at revidere en delegeret retsakt om afviklingsdisciplin samt vedtage delegerede retsakter om beregningen af bøder for afviklingsfejl og specifikation af, hvornår en fejl kan tilregnes deltagerne.

3.2 Ændring relateret til CSD'er

Kommissionen foreslår at forenkle reglerne for, at CSD'er kan drive grænseoverskridende virksomhed via den såkaldte EU-pasordning. Ordningen indebærer, at en værdipapircentral med tilladelse i henhold til CSDR kan udøve grænseoverskridende virksomhed på baggrund af tilladelsen fra hjemlandets myndigheder.

Kommissionen foreslår at ændre den nuværende anmodningsordning, hvor myndighederne i et værtsland kan afvise en CSD's anmodning om at udøve grænseoverskridende virksomhed i værtslandet, til en notifikationsordning, hvor man ikke kan afvise en anmodning fra en værdipapircentral med tilladelse i henhold til CSDR.¹ Hensigten er at forøge den grænseoverskridende afvikling og styrke konkurrencen blandt CSD'er².

Kommissionen foreslår hertil at forbedre samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder ved at fastsætte en forpligtelse til at etablere tilsynskollegier. Tilsynskollegier er et forum af tilsynsmyndigheder i de EU-lande, hvor en finansiell virksomhed (i det her tilfælde en CSD) udøver virksomhed. Kollegiet koordinerer tilsyn og udveksler information.

Derudover foreslår Kommissionen, at CSD'erne skal have bedre mulighed for adgang til banklignende accessorisk virksomhed, dvs. adgang til at tilbyde ydelser, der normalt er forbeholdt almindelige banker (det drejer sig her primært om at stille kredit og likviditet til rådighed ifm. udvekslingen af penge i en værdipapirhandel, *jf. figur 1*). Muligheden for at stille kredit og likviditet til rådighed kræver en banktilladelse, og Kommissionen foreslår, at de CSD'er som i dag har en banktilladelse skal have adgang til at levere disse ydelser til andre CSD'er.

¹ Med en notifikationsordning vil myndighederne i CSD'ens hjemland underrette værtslandets myndigheder om CSD'ens ønske om at udøve grænseoverskridende virksomhed i værtslandet, som ikke kan afvises. Myndighederne i CSD'ens hjemland kan dog afslå at videresende en notifikation til et værtsland, hvis der er tvivl om, hvorvidt CSD'en er tilstrækkeligt robust til at kunne håndtere det nye marked. CSD'en vil i så fald ikke kunne drive virksomhed i værtslandet.

² Der er 26 CSD'er i EU, jf. Kommissionens forslag.

Herudover betyder de nuværende regler i praksis, at en CSD, som ikke har en banktilladelse, har begrænset adgang til at udbyde afvikling i anden valuta end den, som udstedes i den centralbank, som den har oprettet konti hos. CSDR fastsætter således nogle grænseværdier for, hvor meget en CSD uden banktilladelse kan afvikle i penge, som kommer fra en konto i det almindelige banksystem. Kommissionen foreslår derfor, at give Den europæiske tilsynsmyndighed for kreditinstitutter (EBA), Det europæiske systemiske risikoråd (ESRB) og Den europæiske tilsynsmyndighed for værdipapirer og markeder (ESMA) et mandat til at øge grænseværdierne for betaling i penge fra almindelige banker. Det vil ifølge Kommissionen stille de nuværende CSD'er i EU mere lige i forhold til at kunne tilbyde afvikling i flere valutaer og dermed give CSD'er bedre muligheder for at konkurrere.

Tredjelande-CSD'er

Kommissionen foreslår at give CSD'er hjemmehørende i lande uden for EU (tredjelande-CSD'er), der leverer afvikling af handel med værdipapirer inden for EU, en forpligtelse til at notificere ESMA om aktiviteterne. Det skal medvirke til at give såvel ESMA som de enkelte EU-lande et overblik over omfanget af tredjelande-CSD'er.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet har i 2020 vedtaget en rapport om den videre udvikling af kapitalmarkedsunionen, hvori man har opfordret til at se nærmere på og udtrykt støtte til de områder og tiltag, der er omfattet i Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at hensigten med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af EU-landene, hvis de handler uafhængigt af hinanden, da udfordringerne stammer fra uklare og besværlige krav i den gældende CSD-forordning, som alene kan ændres ved et forslag på EU-niveau.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af, at ensartet regulering og tilsyn med CSD'er bedst sikres ved en ændring af gældende forordning og finder på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

CSDR er en forordning med direkte virkning og er dermed gældende uden yderligere implementering i dansk ret. Det gælder også for delegerede forordninger, som Kommissionen har fastsat i medfør af CSDR.

7. Konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget ventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser. Reglerne om afviklingsdisciplin indebærer i deres nuværende form en risiko for øgede omkostninger for investorer, der er parter i en handel med værdipapirer. Det skyldes, at anvendelsesområdet for dækningskøb er uklart og lægger op til, at alle, der handler værdipapirer, skal have etableret adgang til at kunne gennemføre dækningskøb, hvis ikke de modtager de værdipapirer, som de har købt, til tiden. Det må forventes generelt at øge handelsomkostningerne. Kommissionens forslag udskyder og indskrænker anvendelsesområdet for dækningskøb og dermed også de potentielle negative samfundsøkonomiske konsekvenser forbundet med de nuværende regler, da de øgede omkostninger, som investorerne må formodes at skulle bære med forslaget, vil være lavere end med de gældende regler, såfremt de træder i kraft. Derudover forventes forslaget at øge konkurrencen blandt CSD'er.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vil have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser. Værdipapirhandlere (banker og fondsmæglerselskaber) vil med Kommissionens forslag ikke skulle efterleve kravet om obligatorisk dækningskøb i samme omfang, som nuværende CSDR lægger op til. Obligatorisk dækningskøb kan med Kommissionens forslag blive indført, men kun i et begrænset omfang, hvis det konstateres, at afviklingen af en bestemt klasse af værdipapirer, fx aktier, ikke fungerer over en længere periode. Omfanget af kravet vil således være målrettet en specifik kategori af værdipapirer, hvor det er vurderet nødvendigt for at forbedre afviklingen.

8. Høring

Forslaget har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger 5. april 2022. Der er modtaget høringssvar fra Finans Danmark (FIDA) og Euronext Securities Copenhagen (det tidligere VP Securities). Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 2. maj 2022 for en gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene har udtrykt generel støtte til formålet med Kommissionens forslag på drøftelserne på arbejdsgruppemøderne. Flere lande er dog fortsat i gang med at analysere forslaget og har i den forbindelse udtrykt forbehold i forhandlingerne.

Drøftelserne har særligt fokuseret på obligatoriske (tvungne) dækningskøb samt øget tilsynssamarbejde. Der er generel opbakning til begge elementer i forslaget, dog har en række lande udtrykt skepsis over for merværdien af tilsynskollegier.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt forslaget om mere proportionale og effektive regler i CSDR, herunder ensartede regler for afviklingen af transaktioner med værdipapirer i EU og fælles regler for tilladelse og tilsyn med CSD'er.

Regeringen støtter, at der foretages ændringer i reglerne om afviklingsdisciplin. Det gælder i særdeleshed forslaget om, at reglerne om obligatorisk dækningskøb ved

manglende levering af værdipapirer skal revideres, før de kan træde i kraft for enkelte værdipapirer, hvis Kommissionen bl.a. på baggrund af en rapport fra ESMA vurderer, at der er et behov herfor. Det skyldes, at der har vist sig et behov for at revidere reglerne for dækningskøb, før de træder i kraft, ligesom der er rejst en berettiget tvivl om, hvorvidt en forpligtelse til dækningskøb er nødvendig for transaktioner med alle værdipapirer.

Regeringen støtter, at det præciseres, hvilke parter, der er omfattet af en forpligtelse til dækningskøb. Regeringen støtter også forslaget om en videregivelsesordning for dækningskøb, da forpligtelsen bør påhvile den endelige køber og sælger, der har forårsaget for sen eller manglende levering af værdipapirer.

Regeringen støtter, at CSD'erne bør have bedre adgang til at udnytte det EU-pas og dermed aktivitet på tværs af grænser i EU, som en tilladelse i henhold til CSDR giver adgang til, via en notifikationsordning. Et af formålene med reguleringen er at skabe et fælles indre marked for CSD-ydelser, men EU-pasordningen har vist sig unødigt kompliceret at anvende i praksis.

Regeringen støtter forslaget om at præcisere forventninger og krav til samarbejdet mellem myndigheder, herunder også centralbanker, om tilsynet med CSD'erne, som skal foregå ved etablering af tilsynskollegier. Der er flere grænseoverskridende koncerner med CSD'er i flere lande i EU, og tilsynssamarbejdet bør afspejle dette ved etablering af kollegier, hvor det er relevant.

Regeringen vil arbejde for klarhed om udmåling af bøder for afviklingsfejl, således at der ikke er forskel på, om fejlen skyldes manglende levering af værdipapirer eller manglende betaling, ligesom det bør præciseres, hvornår en afviklingsfejl ikke kan tilregnes nogen og derfor ikke skal medføre bøder.

Regeringen støtter, at der gives bedre adgang til at afvikle i penge, som kommer fra konti oprettet i kreditinstitutter/banker fra det kommercielle banksystem, sammenlignet med de nuværende regler, hvor penge som udgangspunkt skal komme direkte fra konti oprettet hos centralbanker. Regeringen finder det væsentligt, at EBA, ESRB og ESMA får et mandat til at fastsætte grænseværdien for hvor mange penge til afviklingen af handel med værdipapirer, der må komme fra almindelige banker, efter en nærmere analyse af risici.

Regeringen støtter, at målet for rammerne for CSD'erne er, at CSD'erne har indblik i risici forbundet med outsourcing af afvikling af værdipapirhandel til T2S og at der for CSD'erne er åbenhed om forholdene hos T2S. Det under hensyntagen til ECB's uafhængighed.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget blev forelagt for Folketingets Europaudvalg til tidlig skriftlig orientering den 8. juli i forbindelse med præsentationen af tjekkisk formandsskabsprogram forud for ECOFIN-rådsmødet den 12. juli 2022. Grund- og nærhedsnotat er oversendt til Europaudvalget 2. maj 2022.

Dagsordenspunkt 2: Kommissionens omnibusforslag om finansiering af REPowerEU-planen

KOM(2022)231

1. Resume

Kommissionen fremlagde 18. maj 2022 omnibusforslag om finansiering af REPowerEU-planen samt forslag til revision af EU's genopretningsfacilitet. Forslaget har til formål at fremme udfasning af russisk fossil energi i EU gennem reformer og investeringer.

Kommissionen lægger op til, at EU-landene skal udvide deres respektive genopretningsplaner med et REPowerEU-kapitel. REPowerEU-kapitlet skal indeholde nye tiltag, der skal bidrage til udfasning af russisk fossil energi. Kommissionen foreslår en samlet finansiel assistance fra genopretningsfaciliteten (direkte støtte og lån) til de nye REPowerEU-kapitler på op mod ca. 280 mia. euro, herunder ved omprioritering af ubrugte lånemidler fra genopretningsfaciliteten (op mod 225 mia. kr.) samt ny direkte støtte (20 mia. euro) finansieret via øget salg af CO₂-kvoter i EU's kvotehandelsystem (ETS).

Kommissionens forslag forventes at have negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Det skønnes med betydelig usikkerhed et lavere dansk provenu fra kvotesalg i størrelsesordenen 2 mia. kr. i perioden 2022-2030. Forslaget forventes endvidere at have klimamæssige konsekvenser.

Det tjekkiske formandskab har 25. august 2022 fremlagt et delvist kompromisforslag om de forslagslementer, der ikke vedrører allokering eller finansiering af direkte støtte på 20 mia. euro. Formandskabet ventes at søge støtte til en generel indstilling på ECOFIN 4. oktober 2022. Formandskabet har endnu ikke fremsat et samlet kompromisforslag.

Regeringen støtter overordnet ambitionen i Kommissionen forslag om en hurtig udfasning af russisk fossil energi og finder, at en udfasning af EU's afhængighed af russisk fossil energi skal ske hurtigst muligt. Regeringen mener, at den aktuelle krise understreger behovet for, at EU accelererer den grønne omstilling og udfasningen af fossile brændsler. Regeringen stiller sig derfor meget skeptisk over for forslaget om finansiering via øget salg af CO₂-kvoter i ETS, i lyset af risiko for at underminere klimaindsatsen i EU og betydelige, negative statsfinansielle konsekvenser, samt også skeptisk over for forslaget om at udvande princippet om "do-no-significant-harm", hvorved der gives mulighed for at understøtte tiltag, der kan skabe unødigt binding til fossil energiinfrastruktur.

2. Baggrund

Kommissionen har 18. maj 2022 fremlagt sin meddelelse om en "REPowerEU-plan", KOM (2022)230, der har til formål at bidrage til udfasning af russisk fossil energi i EU. Planen supplerer Kommissionens klimalovpakke af juli 2021, *Fit-for-55*, og fokuserer på fem hovedemner henholdsvis energibesparelser, diversificering af energiimport, substituering af fossile brændsler og hurtigere udrulning af ren energi, intelligente investeringer samt styrke energiforsyningsikkerheden.³

³ Der henvises generelt til grund- og nærhedsnotat om REPowerEU-planen oversendt til Folketingets Europaudvalget af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Som led i Kommissionens ”REPowerEU-plan” fremlagde Kommissionen 18. maj 2022 forslag til revision af bl.a. Rådet og Europa-Parlamentets forordning om genopretningsfaciliteten, der skal bidrage til finansiel assistance til REPowerEU-målsætninger om udfasning af russisk fossil energi i EU. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion 25. maj 2022.

For uddybning om genopretningsfaciliteten, som trådte i kraft 19. februar 2021, henvises til samlenotat og forelæggelser, herunder forhandlingsoplægget i Europaudvalget 16. juni 2020 og forelæggelsen forud for ECOFIN 6. oktober 2020.

Kommissionens forslag af 18. maj 2022 indeholder tillige forslag til revision af Rådet og Europa-Parlamentets: *i) forordning 2021/1060 om fælles bestemmelser for sambørgemidler mv., ii) forordning 2021/2115 om støtteregler under den fælles landbrugspolitik mv., iii) direktiv 2003/87 om kvotehandelsystemet (ETS), og iv) afgørelse 2015/1814 om markedsstabilitetsreserve under ETS (MSR).*

Forslaget er fremsat med hjemmel i EU-traktatens (TEUF) artikel 175, 177, 192 og 322. Forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer beslutning om forslaget med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Forslaget har til formål at fremme udfasning af russisk fossil energi i EU gennem reformer og investeringer fastlagt i udvidede genopretningsplaner, hvor landene skal beskrive nye tiltag (reformer og investeringer), som finansiel assistance fra EU’s genopretningsfacilitet (direkte støtte og lån) skal finansiere.

Nedenstående er et prioriteret uddrag af Kommissionens forslag og formandskabets delvise kompromisforslag. Der henvises generelt til samlenotat af 30. juni 2022 samt grund- og nærhedsnotat for uddybning af Kommissionens forslag.

Indhold i REPowerEU-kapital

Kommissionens forslag til revision af forordningen om genopretningsfaciliteten lægger konkret op til, at lande tilføjer et REPowerEU-kapitel i deres respektive genopretningsplaner. Det foreslåede REPowerEU-kapitel i landenes genopretningsplaner skal beskrive nye tiltag, der bidrager til REPowerEU-målsætninger som fx styrke energiforsyningsikkerhed, -infrastruktur, -effektivitet eller relevant opkvalificering. Kommissionens forslag lægger også op til, at EU-landene i REPowerEU-kapitlet skal redegøre for hvordan tiltag i deres eksisterende genopretningsplan samt tiltag finansieret nationalt eller via anden EU-støtte, forventes at bidrage til REPowerEU-målsætninger, herunder ved kvantificering af energibesparelser.

I det delvise kompromisforslag fra det tjekkiske formandskab lægges op til, at REPowerEU-kapitlet ikke begrænses til nye tiltag, men også kan indeholde opskalering af eksisterende tiltag i genopretningsplanerne. Der lægges endvidere ikke op til specifikke krav til nationale høringsprocedurer eller til krav om at kapitlet skal redegøre for alle tiltag i og uden for genopretningsplanen. Kapitlet skal i stedet indeholde beskrivelse af sammenhængen mellem dels tiltag i REPowerEU-kapitlet og dels den eksisterende genopretningsplan og nationale tiltag.

Vurdering af genopretningsplan

Kommissionens forslag lægger op til, at alle udvidede genopretningsplaner skal vurderes af Kommissionen efter de forordningsbestemte kriterier. Kommissionen lægger i forslaget op til enkelte justeringer af de forordningsbestemte vurderingskriterier, *jf. boks 1 og bilag 1*:

- en undtagelse fra kravet om, at digitaliseringstiltag skal udgøre mindst 20 pct. for nye tiltag i REPowerEU-kapitlet.
- en særlig undtagelse fra *do-no-significant-harm*-princippet ifm. energiinfrastrukturtiltag, der understøtter aktuelle energiforsynings sikkerhedsbehov relateret til olie og gas, navnlig til diversificering af energiforsyning.
- et nyt vurderingskriterium om, at tiltag i REPowerEU-kapitlet bidrager væsentligt til REPowerEU-målsætninger, *boks 1 og bilag 1*.

Formandskabets delvise kompromisforslag lægger op til enkelte ændringer til Kommissionens forslag, *jf. også boks 1*. Bl.a. pålægges krav om, at tiltag undtaget fra *do-no-significant-harm*-princippet er afstemt med 2050-klimamål og at negative klima- og miljømæssige konsekvenser begrænses.

Boks 1

Forordningsbestemte vurderingskriterier for genopretningsplaner, inkl. Kommissionens ændringsforslag og formandskabets kompromis (markeret med hhv. understregning og **fed**)

1. Bidrager til de 6 søjler: *i) grøn omstilling, ii) digital omstilling, iii) bæredygtig og inklusiv vækst, iv) samhørighed, v) Sundhedsmæssig robusthed, vi) børn og unge*
2. Adresserer anbefalinger i det europæiske semester
3. Skaber vækst, arbejdspladser, social robusthed mv.
4. Alle initiativer efterlever "*do no significant harm*" (tiltag til energiinfrastrukturforbedringer, der understøtter aktuelle behov til energiforsynings sikkerheden relateret til olie og gas, navnlig diversificering af energiforsyning i EU, kan undtages. Negative klima- og miljømæssige konsekvenser af sådanne tiltag begrænses og skal være afstemt med 2050-klimamål)
5. Klimatiltag udgør mindst 37 pct.
6. Digitaliseringstiltag udgør mindst 20 pct. (REPowerEU-kapitel undtaget)
7. Genopretningsplanen har varig virkning
8. Effektive mål og milepæle for gennemførelsen
9. Rimelige og plausible omkostningsskøn
10. Tilstrækkelige kontrol- og revisionsmekanismer
11. Indeholder reformer og investeringer
12. REPowerEU-kapitlet indeholder tiltag, der bidrager **væsentligt effektivt** til REPowerEU-målsætninger

Anm.: For uddybning af de 12 kriterier, *se bilag 1*.

Kilde: Bilag V i *Forordningen om en genopretningsfacilitet*, KOM(2020)408, Kommissionens forslag om revision af forordningen vedr. genopretningsfaciliteten som led i REPowerEU-planen inkl. bilag, KOM(2022)231, og formandskabets delvise kompromisforslag

Forslag til finansiering af nye REPowerEU-kapitler, herunder ny direkte støtte

Kommissionens forslag lægger op til en samlet finansiering til REPowerEU-kapitlerne i EU-landenes genopretningsplaner for op til ca. 280 mia. euro, herunder ved omprioritering af ubrugt lånekapacitet fra genopretningsfaciliteten og ny direkte støtte finansieret ved øget salg af CO₂-kvoter fra markedsstabilitetsreserven (MSR) i kvotehandelssystemet (ETS), *jf. tabel 1*. Der henvises generelt til samlenotat af 30. juni 2022 samt grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag for uddybning.

Tabel 1

Kommissionens forslag til finansiering af REPowerEU-kapitler i EU-landenes genopretningsplaner

Finansieringskilder	Mia. euro (løbende priser)	Relevant retsakt
Omprioritering af lånemidler fra genopretningsfaciliteten	Op til 225	Forordning om genopretningsfaciliteten (RRF)
Lande kan overføre en højere andel (fra 5 til 12,5 pct.) af landekonvolutter under samhørighedsområdet til RRF	Op til 26,9	Forordning om fælles regler til samhørighedsfonde mv. (CPR)
Lande kan overføre en andel (12,5 pct.) af deres landekonvolutter under landdistriktsfonden til RRF målrettet landbrug.	Op til 7,5	Forordning om støttere regler under den fælles landbrugspolitik (CAP)
Ny direkte støtte under RRF for 20 mia. euro finansieret ved salg af flere CO ₂ -kvoter. Fordeles efter landenes RRF-konvolutter, hvor dansk andel er ca. 633 mio. kr.	20	Direktiv vedr. kvotehandelssystemet (ETS) og afgørelse vedr. den markedsstabiliserende reserve (MSR)
I alt	Op til 280	

Kilde: Kommissionens forslag om revision af forordningen vedr. RRF som led i REPowerEU-planen, KOM(2022)231

Formandskabets delvise kompromisforslag lægger bl.a. op til, at EU-landene inden for 45 dage (frem for 30 dage) efter forslaget ikrafttrædelse skal indikere, hvorvidt de vil anmode om lån under genopretningsfaciliteten, men nu også hvis de *ikke* vil anmode om lån. Kompromisforslaget lægger op til, at Kommissionen herefter skal fremlægge forslag til fordeling af de ubrugte lånemidler. Lande vil fortsat maksimalt kunne anmode om lån svarende udgiftsniveauet af deres genopretningsplaner fratrukket landets samlede tildeling af direkte støtte.

Kompromisforslaget lægger dertil op til, at lande frivilligt kan vælge at overføre en andel af deres landtildelte midler under Fonden for Retfærdig Omstilling (JTF) samt Brexit-reserven (BAR) til deres respektive genopretningsplaner. Endvidere lægges der op til øge fleksibiliteten ift. overførsel af støtte fra landdistriktsfonden (EARFD) fra 2023, hvormed også midler overført fra den direkte landbrugsstøtte (søjle I i den fælles landbrugspolitik) til landdistriktsfonden (søjle II) vil kunne overføres til RRF.

Kommissionens forslag lægger op til ny direkte støtte på i alt 20 mia. euro (løbende priser) udelukkende til REPowerEU-kapitler, som er finansieret ved øget salg af CO-kvoter i kvotehandelssystemet (ETS). Konkret foreslås det, at Kommissionen til og med 2026 kan sælge kvoter, der pt. er fjernet fra kvotemarkedet og placeret i den markedsstabiliserende reserve (MSR) i ETS. Der lægges dermed op til, at kvoteudbuddet på markedet øges på kort sigt for at finde finansiering på i alt op til 20 mia. euro.

Formandskabet har aktuelt ikke fremlagt forslag til ændringsforslag vedr. finansiering eller allokering af den foreslåede direkte støtte.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets officielle holdning foreligger endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget tilfører EU-merværdi på energiområdet til udfasning af russisk fossil energi og respekterer nærhedsprincippet, henset til at formålene med forslagene ifølge Kommissionen bedre kan opnås på EU-niveau frem for EU-landene på egen hånd.

Regeringen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Kvotehandelsdirektivet er gennemført i dansk ret gennem lov om CO₂-kvoter. Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 22. juni 2022 for en nærmere gennemgang af høringssvarene

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget er revision af forordninger, som vil være direkte gældende i EU-landene.

En vedtagelse af ændringsforslaget vedr. kvotehandelsystemet (ETS) mv. kan medføre behov for ændring af lov om CO₂-kvoter. En vedtagelse kan desuden medføre behov for ændring af de tilknyttede bekendtgørelser til lov om CO₂-kvoter.

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Forslaget forventes alt andet lige at have negative statsfinansielle og administrative konsekvenser for Danmark.

Kommissionens forslag om ny direkte støtte finansieret af øget salg af CO₂-kvoter fra Markedsstabiliseringsreserven (MSR) medfører, at en større mængde af Danmarks kvoter i efterfølgende år overføres til MSR i stedet for at blive sat til salg. Det vil alt andet lige medføre et betydeligt lavere dansk provenu fra kvotesalg i perioden 2022-2030 i et omfang, som ikke ventes modsvaret af dansk andel af den nye direkte støtte fra genopretningsfaciliteten. Såfremt der tages udgangspunkt de nuværende kvotepriser, skønnes det med betydelig usikkerhed et lavere dansk provenu fra kvotesalg i størrelsesordenen 2 mia. kr. i perioden 2022-2030. I det omfang forslaget om at øge salg af CO₂-kvoter lægger et nedadgående pres på kvoteprisen, vil det sænke dansk provenu fra kvotesalg yderligere.

Såfremt den forslåede øgede fleksibilitet til samhørighedsområdet eller landdistriktsfonden anvendes, kan det potentielt have statsfinansielle konsekvenser via det danske EU-bidrag, i det omfang det medfører, at midler, der enten ville have været annulleret eller faldet til betaling i efterfølgende år, anvendes hurtigere.

Kommissionens forslag kan have administrative konsekvenser i det omfang den danske genopretningsplan skal udvides med et REPowerEU-kapitel samt i lyset af rapporteringskrav fx løbende redegørelse om nationale og andre tiltag, der bidrager til REPowerEU. Det foreliggende kompromisforslag kan i nogen grad mindske de administrative konsekvenser ift. Kommissionens forslag, herunder som følge af at der ikke skal redegøres for tiltag uden for REPowerEU-kapitlet.

De afledte nationale merudgifter som følge af EU-retsakter holdes inden for de berørte ministeriers eksisterende bevillinger, *jf. budgetvejledningens pkt. 2.4.1.*

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan på den ene side have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, i det omfang forslaget bidrager til hurtigere og effektiv udfasning af russisk fossil energi i EU. På den anden side kan det have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, at den nye direkte støtte gør brug af ressourcer, som ellers kunne have understøttet dansk økonomi, herunder til udfasning af russisk fossil energi i Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan have erhvervsøkonomiske konsekvenser. De kan potentielt styrke erhvervslivets rammevilkår. Sådanne konsekvenser skal generelt ses i tæt sammenhæng med de mulige statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser

Forslaget kan have klimamæssige konsekvenser. Forslaget kan på den ene side have positive klimamæssige konsekvenser, i det omfang forslaget bidrager til hurtigere og effektiv udfasning af russisk fossil energi i EU fx via omstilling fra fossil til vedvarende energi. På den anden side kan Kommissionens forslag om direkte støtte på 20 mia. euro finansieret ved øget salg af CO₂-kvoter i ETS have negative klimamæssige konsekvenser, idet omfang forslaget svækker investortilliden til ETS på kort og evt. længere sigt. Det vil lægge et nedadgående pres på kvoteprisen, som alt andet lige vil reducere klimaeffekten fra ETS. Hertil kan forslaget om undtagelse fra princippet om ”do-no-significant-harm” give anledning til unødige bindinger til fossil infrastruktur. Til sammenligning pålægger det foreliggende delvise kompromisforslag yderligere krav mhp. undgå unødige bindinger til fossil infrastruktur.

8. Høring

Meddelelsen om REPowerEU-planen har været i skriftlig høring i Specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik. Der henvises til grund- og nærhedsnotat om meddelelse om REPowerEU-planen af 22. juni 2022 for en gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslagets formål om udfasning af russisk fossil energi er generelt blevet positivt modtaget af EU-lande. Flere lande har stillet sig dog skeptisk over for fordelingen af midler mellem EU-landene med henvisning til, at fordelingsnøglen havde til formål at adressere konsekvenserne af COVID-19 og ikke afhængighed af russisk energi. Flere lande har stillet sig skeptisk over for forslaget om finansiering ved øget salg af CO₂-kvoter, herunder i lyset forslagets økonomiske konsekvenser samt potentielle konsekvenser for klimaindsatsen i EU.

Formandskabet ventes at søge støtte til en generel indstilling på ECOFIN 4. oktober 2022. Formandskabet har endnu ikke fremsat et samlet kompromisforslag, der også vedrører tildeling eller finansiering af den nye direkte støtte på 20 mia. euro.. Det vides derfor endnu ikke, hvorvidt der vil kunne opnås opbakning på ECOFIN 4. oktober 2022.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter overordnet ambitionen i Kommissionen forslag om en hurtig udfasning af russisk fossil energi. Regeringen finder, at EU skal være uafhængig af russisk fossil energi hurtigst muligt. Regeringen ønsker en ambitiøs og omkostningseffektiv klimaindsats i EU, der kan realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. CO₂-reduktion i forhold til 1990 samt drive den grønne omstilling både i Danmark og hele EU mod klimaneutralitet senest i 2050.

Regeringen er desuden af den opfattelse, at den aktuelle krise understreger behovet for, at EU accelererer den grønne omstilling og udfasningen af fossile brændsler gennem en ambitiøs udmøntning af *Fit for 55*-pakken, effektiv implementering af afsatte midler til at indfri EU's høje klimaambitioner og udbygning med vedvarende energi som en vej til europæisk energiuafhængighed og klimaneutralitet.

Regeringen stiller sig derfor meget skeptisk over for forslaget om finansiering ved øget salg af CO₂-kvoter i ETS, der risikerer at underminere kvotehandelsystemets troværdighed og effektivitet som instrument til en omkostningseffektiv indfrielse af EU's klimamål. Samtidigt vil det medføre betydelige, negative statsfinansielle konsekvenser i form af tabt kvoteprovenu. Regeringen finder, at evt. finansiering i stedet bør ske inden for eksisterende rammer.

Regeringen stiller sig ligeledes skeptisk over for forslaget om at udvande ”*do-no-significant-harm*”-princippet, da det herved gøres muligt at understøtte tiltag, der kan skabe unødige og langvarige binding til fossil infrastruktur.

Regeringen støtter den øgede fleksibilitet i anvendelse af landdistrikts- og samhørighedsmidler til REPowerEU-formål, som bl.a. i et især europæisk perspektiv også kan føre til bedre og mere effektiv anvendelse af midlerne. Regeringen finder, at fleksibiliteten i anvendelse af landdistriktsmidler med fordel kan udvides inden for den indeværende flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027. Regeringen finder det samtidigt vigtigt, at evt. overførsler af landdistrikts- og samhørighedsmidler til genopretningsfaciliteten er frivillige.

Regeringen finder det ligeledes vigtigt, at administrative byrder så vidt muligt mindskes samt at forvaltningen af genopretningsfaciliteten fortsat understøtter overholdelse af EU's grundlæggende værdier, herunder retsstatsprincippet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg 8. juli forud for ECOFIN 12. juli 2022. Folketingets Europaudvalg blev orienteret om sagen under ”siden sidst” 23. maj 2022 af klima-, energi-, og forsyningsministeren.

Sag om økonomiske konsekvenser af Ruslands invasion af Ukraine, herunder forslaget om revision af forordningen vedr. genopretningsfaciliteten som led i REPowerEU-planen, blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering 19. maj forud for ECOFIN 24. maj 2022.

Bilag 1: Vurderingskriterierne for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet

Bilagboks 2

Vurderingskriterier for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet, inkl. Kommissionens ændringsforslag og formandskabets kompromis (markeret med understregning og fed)

1. Genopretningsplanen indebærer en fyldestgørende og tilstrækkelig afbalanceret reaktion på den økonomiske og sociale situation og bidrager derved på behørig vis til de seks søjler 1) grøn omstilling, 2) digital omstilling, 3) smart, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder økonomisk samhørighed, arbejdspladser, produktivitet, konkurrenceevne, forskning, udvikling og innovation og et velfungerende indre marked med stærke SMV'er, 4) social og territorial samhørighed, 5) Sundhedsmæssig og økonomisk, social og institutionel robusthed, herunder med henblik på øget krisereaktionskapacitet og kriseberedskab, og 6) politikker for den næste generation, børn og unge, herunder uddannelse og færdigheder, idet der tages højde for de berørte EU-landes specifikke udfordringer og det økonomiske tilskud fra genopretningsfaciliteten til det pågældende EU-land.
2. Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at adressere landets udfordringer som identificeret i anbefalingerne til landet som led i det europæiske semester.
3. Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske, institutionelle og sociale robusthed, bidrage til implementeringen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder gennem fremme af politikker for børn og unge, imødegå økonomiske og sociale konsekvenser af krisen, og dermed fremme økonomisk, social og territorial samhørighed samt konvergens.
4. Reforme og investeringer inkluderet i genopretningsplanerne må ikke gøre betydelig skade mod EU's miljø og klimamål ("do-no-significant-harm"-princip). **(Tiltag, der opfylder vurderingskriterie 12(i), kan undtages. Negative klima- og miljømæssige konsekvenser af sådanne tiltag begrænses og skal være afstemt med 2050-klimamål)**
5. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som udgør effektive bidrag til den grønne omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Klimatiltag skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen. Eksempler herpå kan fx være energieffektivisering, udvikling og omlægning til vedvarende energi, bæredygtig industri, herunder landbrug og transport mv.
6. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som effektivt bidrager til den digitale omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Digitaliserings tiltag skal udgøre mindst 20 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen eksl. udgifter til tiltag i REPowerEU-kapitlet. Det kan fx være digitale netværk og infrastruktur, cybersikkerhed eller digitalisering og udvikling af offentlig administration.
7. Genopretningsplanen kan forventes at have en varig virkning for det pågældende land.
8. De af landet foreslåede tiltag er tilstrækkelige til at sikre en effektiv overvågning og gennemførelse af genopretningsplanen, herunder milepæle og mål.
9. Et lands begrundelse for, at størrelsen af finansieringsbehovet forbundet med dets genopretningsplan er rimeligt og plausibelt, er på linje med principper om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede nationale økonomiske og sociale effekt.
10. De ordninger, der foreslås af det pågældende EU-land ift. tilsyn og kontrol, forventes at forhindre, afsløre og udbedre korruption, svig og interessekonflikter ifm. udmøntningen af genopretningsmidlerne, herunder dobbeltfinansiering fra andre EU-programmer.
11. Genopretningsplanen indeholder tiltag til at gennemføre reformer og investeringer, der repræsenterer samhørighedsfremmende tiltag.
12. REPowerEU-kapitlet i genopretningsplanen skal indeholde tiltag, der bidrager væsentligt effektivt til REPowerEU-målsætninger, herunder ved enten i) energiinfrastrukturforbedringer, der understøtter aktuelle behov til energiforsyningsikkerheden relateret til olie og gas, navnlig diversificering af energiforsyning i EU, ii) energieffektivisering af bygninger, de-karbonisering af industrien, øge produktion og brug af bæredygtig biometan og brint, samt øge VE-andele, iii) tiltag til at afhjælpe infrastrukturflaskehalse som grænseoverskridende forbindelser mellem EU-landene, eller nulemissionstransport og -infrastruktur, eller iv) at understøtte i-iii ved opkvalificering af arbejdsstyrken til grønne færdigheder samt også støtte værdikæder inden for centrale elementer og teknologier relateret til grøn omstilling.

Kilde: Bilag V i Forordningen om en genopretnings- og resiliensfacilitet, KOM(2020)408, Kommissionens forslag om revision af forordningen vedr. genopretningsfaciliteten som led i REPowerEU-planen inkl. bilag, KOM(2022)231 og formandskabets delvise kompromisforslag

Dagsordenspunkt 3: Økonomiske konsekvenser af Ruslands invasion af Ukraine

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

ECOFIN ventes 4. oktober 2022 at have en drøftelse af økonomiske og finansielle aspekter af Ruslands invasion af Ukraine, herunder af implikationerne for EU-landenes økonomier og håndteringen heraf. Det er muligt, at ECOFIN vil drøfte EU's makrofinansielle assistance til Ukraine i lys af Rådets vedtagelse 20. september 2022 af nye lån til Ukraine på 5 mia. euro, understøttet af nationale garantier. ECOFIN vil evt. også gøre status på implementeringen af EU's markante sanktioner mod Rusland.

Regeringen finder det vigtigt, at EU's finansministre løbende forholder sig til situationen som følge af Ruslands invasion af Ukraine og dens effekter på europæisk økonomi samt håndteringen heraf. Regeringen finder det vigtigt, at finanspolitikken i EU-landene ikke bidrager unødigt til at øge kapacitetspres i økonomierne og bidrager yderligere til inflationspreset. Det er nødvendigt, at EU sætter yderligere fart på den grønne omstilling, så EU kan blive uafhængig af fossil russisk energi. Regeringen støtter, at EU indtager en ledende rolle i forhold til økonomisk assistance til Ukraine på kort sigt og i forhold til genopbygning på lang sigt og hilser vedtagelsen af ny EU makrofinansielle assistance til Ukraine på 5 mia. euro velkommen. Regeringen arbejder for så stærke og hårde økonomiske sanktioner mod Rusland som muligt. Samtidig bør man løbende vurdere sanktionernes effektivitet mhp. eventuelle styrkelser af sanktionerne.

2. Baggrund

Finansiel assistance til Ukraine

Kommissionen offentliggjorde 18. maj 2022 en meddelelse om øget finansiel assistance til Ukraine. Meddelelsen præsenterede Kommissionens overordnede planer i forhold til 1) ny makrofinansiell assistance til Ukraine på kort sigt, og 2) den mere langsigtede genopbygningsindsats i Ukraine, herunder etablering af den såkaldte 'Rebuild Ukraine Facility'.

For så vidt angår øget makrofinansiell assistance (MFA) til Ukraine på kort sigt meddelte Kommissionen, at den ville stille forslag om et nyt MFA-lån til Ukraine på op mod 9 mia. euro, hvilket vil komme oven i det seneste MFA-lån på 1,2 mia. euro, som Rådet vedtog i marts 2022, og som er fuldt udbetalt. Kommissionen lagde op til, at lånet ydes på meget favorable vilkår, med lang løbetid og subsidiering af renterne på lånet. Kommissionen angav i meddelelsen, at et lån på op mod 9 mia. euro vil forudsætte, at EU-landene stiller separate garantier til rådighed for at komplettere hensættelser under EU-budgettet.

For så vidt angår den langsigtede genopbygningsindsats i Ukraine foreslog Kommissionen i sin meddelelse oprettelsen af en "Ukraine Reconstruction platform" sammen med den ukrainske regering mhp. at samle midler fra forskellige kilder og donorer. Platformen skal koordinere prioriteter og projekter og samle midler fra forskellige kilder og donorer, herunder også fra andre internationale aktører. I meddelelsen foreslog Kommissionen også oprettelsen af et nyt EU-budgetinstrument "Re-

buildUkraine-facility”, der skal bidrage til *Ukraine Reconstruction-platformen* i tillæg til eksisterende EU-budgetprogrammer. Kommissionen bemærkede, at forslaget forudsætter supplerende finansiering, fx særskilte nationale bidrag og/eller en MFF-revision.

På det ekstraordinære møde for EU’s stats- og regeringschefer 30.-31. maj var der enighed om, at EU er parat til at yde Ukraine ny ekstraordinær makrofinansiel assistance på op til 9 mia. euro, og Rådet opfordredes til at behandle Kommissionens forslag, så snart det foreligger. Der var også enighed om, at Ukraines genopbygning vil kræve omfattende støtte, at EU og EU-landene er rede til at spille en vigtig rolle i den forbindelse, og at man vil overveje en genopbygningsplatform for Ukraine. Kommissionen opfordredes til at fremsætte forslag herom.

På Det Europæiske Råds møde 23.-24. juni 2022 bemærkedes det, at Kommissionen snart vil fremsætte et forslag om at yde Ukraine ny ekstraordinær makrofinansiel bistand, og Kommissionen opfordredes til hurtigt at fremsætte forslag om EU-støtte til genopbygningen af Ukraine i samråd med bl.a. internationale partnere.

ECOFIN vedtog 12. juli 2022 Kommissionens forslag til MFA-lån til Ukraine på 1 mia. euro. Lånet udgjorde første del af Kommissionens samlede oplæg om makrofinansiel assistance på op mod 9 mia. euro. Rådet vedtog efterfølgende 20. september 2022 Kommissionens forslag til nyt MFA-lån til Ukraine på yderligere 5 mia. euro. Lånene på samlet 6 mia. euro vil skulle understøttes af garantier på 70 pct. af lånene, særligt nationale garantier fra EU landene på samlet 3,66 mia. euro (61 pct.), som skal komplementere hensættelserne via EU-budgettet (9 pct.). Begge lån ydes på favorable vilkår med lange løbetider på op mod 25 år og subsidiering af renterne på lånet via EU-budgettet.

Konsekvenser af Ruslands invasion for EU-landenes økonomier

Ruslands invasion af Ukraine har negativ betydning for EU-landenes økonomier, særligt via stigende energipriser, men også via svækket forbrugertillid og lavere handel. Krisen har medført stigende risikoaversion globalt.

I Kommissionens seneste prognose af 14. juli 2022 skønnes en realvækst i EU som helhed i 2022 på 2,7 pct., hvilket er uændret i forhold til forårsprognosen fra april 2022. For 2023 nedjusteres skønnet for realvæksten betydeligt fra 2,3 pct. til 1,5 pct.

I prognosen opjusterer Kommissionen endnu engang sit skøn for inflationen i EU i 2022 fra 6,8 pct. til 8,3 pct. For 2023 opjusteres inflationsskønnet fra 3,2 pct. til 4,6 pct. Kommissionen forventer, at ledigheden i EU i 2022 og 2023 vil være på hhv. 6,7 og 6,5 pct. af arbejdsstyrken, hvilket er uændret sammenlignet med forårsprognosen fra april 2022.

Kommissionen understreger, at prognosen er forbundet med betydelig usikkerhed og bygger på en række antagelser om den videre udvikling. Kommissionen antager bl.a., at de geopolitiske spændinger, herunder sanktionerne mod Rusland, ikke vil være aftaget inden udgangen af 2023. Derudover antages det, at pandemien ikke vil forårsage større forstyrrelser i EU-landenes økonomier.

Kommissionens seneste prognose kommer i forlængelse af tidligere lignende vurderinger fra bl.a. IMF, OECD og ECB siden Ruslands invasion af Ukraine.

Siden anden halvdel af 2021 har der været en kraftig stigning i *energipriserne* i EU. Siden foråret 2022 er prisen på *naturgas* i Europa steget yderligere til rekordhøje niveauer, og markederne forventer, at prisen på naturgas vil forblive meget høj i en længere periode. Prisen er aftaget en anelse siden ultimo august, men ligger fortsat markant over niveauet i foregående år. De meget voldsomme stigninger skyldes, at Rusland har reduceret mængden af naturgas, der eksporteres til EU. Således var tilførslen af naturgas til EU-landene fra Rusland i midten af september på knap 20 pct. af det normale niveau.

Prisen på *el* i Europa er ligeledes steget markant siden anden halvdel af 2021. Det skyldes i udgangspunktet meget høje gaspriser, idet gasprisen har en afsmittende effekt på elpriserne. I sommeren 2022 forstærkedes udviklingen på elmarkedet af lavere el-produktion fra atom- og vandkraft i Europa sfa. bl.a. vedligehold og tørke samt lavere vindmængder end ventet. Der er stor usikkerhed om prisen fremadrettet.

Den høje inflation har ført til pengepolitiske stramninger i EU (og USA). I *euroområdet* har ECB forhøjet de pengepolitiske renter med samlet 1,25 pct.-point siden juli 2022 (således at ECB's toneangivende pengepolitiske rente, renten på indlånsfaciliteten⁴, udgør 0,75 pct. per 14. september 2022). ECB har samtidig signaleret, at man på de kommende møder forventer at øge de pengepolitiske renter yderligere for at bremse efterspørgslen og gardere sig imod risikoen for et vedvarende opadgående skift i inflationsforventningerne.

I *USA* forhøjede den amerikanske centralbank de pengepolitiske renter med 0,75 pct.-point i både juni, juli og september (således at spændet for den pengepolitiske styringsrente nu ligger på 3,0-3,25 pct.), og der forventes yderligere stigninger i de kommende måneder. I nylige udtalelser har den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, gjort tydeligt, at man vil tage kraftfulde og hurtige skridt for at moderere efterspørgslen og for at sikre velforankrede inflationsforventninger.

De stigende pengepolitiske renter har medvirket til, at risikopræmierne på finansielle aktiver generelt er steget. Det har givet sig udslag i en stigning i spændet mellem renten på tyske statsobligationer og den tilsvarende rente for en række andre EU-lande (bl.a. Italien). Stigningerne i rentespændene i euroområdet har givet anledning til indgreb fra ECB, der har besluttet at benytte geninvesteringer fra sit pandemiopkøbsprogram til at gennemføre støtteopkøb af statsobligationer fra udvalgte lande, herunder især Italien og Grækenland. Samtidig har ECB oprettet et nyt instrument til beskyttelse af den pengepolitiske transmission i euroområdet ("anti-fragmenterings-instrument"), som indebærer, at ECB har mulighed for at bruge geninvesteringer af porteføljen under sine opkøbsprogrammer til at mindske stigninger i spænd på statsrenter i euroområdet, som ikke har baggrund i underliggende økonomiske forhold. Støtteopkøbene samt det nye instrument har medvirket til, at rentespændene i euroområdet er faldet.

⁴ Renten på indlånsfaciliteten er den rente, som bankerne modtager for deres dag-til-dag indskud i centralbanken.

Nationale økonomiske støttetiltag

Alle EU-lande har siden ultimo 2021 vedtaget økonomiske støttetiltag mhp. at afhjælpe konsekvenserne af den tiltagende inflation og de høje energipriser. Der er store forskelle i det relative omfang af tiltagene, hvor nogle lande har vedtaget tiltag for over 1,5 pct. af BNP, mens tiltagene i andre lande har udgjort en mindre andel af BNP.

De mest udbredte tiltag blandt EU-landene er økonomisk støtte til udsatte husholdninger og reduktioner af afgifter, herunder på energi. Flere lande har dog også indført øvre prisgrænser på fx brændstof og givet støtte til virksomheder, herunder landbrug.

Blandt finanspolitiske tiltag har bl.a. Den Internationale Valutafond (IMF) generelt anbefalet, at tiltagene skal understøtte særligt husholdninger med lav indkomst, og at de bør målrettes mhp. ikke at øge den økonomiske aktivitet. Størstedelen af de midler, der udmøntes i EU-landene i 2022 til at afhjælpe konsekvenserne for husholdningerne af de høje energipriser, er imidlertid tiltag, der ikke er målrettede (79 pct.). Kun ca. 15 pct. af midlerne, der udmøntes i år, anvendes til målrettede indkomstoverførsler.⁵

EU-tiltag: REPowerEU og Kommissionens forslag til indgreb i energimarkedet

Kommissionens omnibusforslag om finansiering af REPowerEU-planen af 18. maj 2022 lægger op til, at EU-landene skal udvide de nationale genopretningsplaner med nye tiltag, der skal bidrage til fx bedre energiforsyningsikkerhed. Kommissionen foreslår en samlet finansiel assistance fra EU's genopretningsfacilitet (direkte støtte og lån) til de nye REPowerEU-tiltag på op mod ca. 280 mia. euro, herunder ved omprioritering af ubrugte lånemidler fra genopretningsfaciliteten samt ny direkte støtte (20 mia. euro) finansieret via øget salg af CO₂-kvoter i EU's kvotehandlingssystem (ETS). Der henvises i øvrigt til særskilt dagsordenspunkt om REPowerEU.

Siden Ruslands invasion af Ukraine har fælleseuropæiske tiltag, herunder strukturelle indgreb i gas- og elmarkedet, været drøftet op til flere gange. I lyset af de seneste prisstigninger har Kommissionen 14. september 2022 fremsat forslag til indgreb i energimarkedet, herunder vedr. a) et frivilligt reduktionsmål på det samlede elforbrug i det enkelte EU-land på 10 pct., og et obligatorisk reduktionsmål på 5 pct. ift. spidsbelastningsperioder. b) Et obligatorisk indtægtsloft på 180 euro pr. MWh for såkaldt inframarginale el-producenter (fx solceller, vindmøller og atomkraft), der producerer el med omkostninger væsentligt under den nuværende markedspris. Et evt. provenu skal anvendes til tiltag, der kan afhjælpe konsekvenserne af høje elpriser for el-forbrugerne. c) Et midlertidigt solidaritetsbidrag på olie-, kul-, gas- og raffinaderisektoren. Bidraget på 33 pct. skal pålægges selskabsskattepligtigt overskud før skat, der overstiger 20 pct. af det årlige gennemsnit i 2019-2021. Kommissionens forslag behandles i rådsformationen vedr. Transport, Telekommunikation og Energi (ITTE).

Sanktioner og konsekvenser for Ruslands økonomi

⁵ Baseret på Kommissionens foreløbige skøn, opgjort 29. august 2022.

EU har vedtaget en række sanktionspakker som reaktion på Ruslands invasion af Ukraine. Sanktioner er mest effektive, hvis flere internationale partnere står sammen om dem. EU har derfor arbejdet tæt sammen med ligesindede partnere som fx USA for at koordinere sanktionsarbejdet. Sanktionerne supplerer de eksisterende foranstaltninger, der siden 2014 er blevet indført over for Rusland efter annekteringen af Krim.

På det økonomiske område omfatter EU's sanktioner mod Rusland bl.a. markante finansielle restriktioner, herunder forbud mod transaktioner med den russiske centralbank, hvilket begrænser centralbankens adgang til sine valutaeserver, udelukkelse af en række af de største russiske banker, herunder Ruslands største bank, Sberbank, fra det internationale betalingsformidlingssystem, SWIFT, samt fuldt transaktionsforbud mod udvalgte russiske banker. Der er også indført betydelige restriktioner i russiske bankers og statsejede selskabers adgang til de europæiske kapitalmarkeder. Der er indført forbud mod salg mv. af pengesedler og omsættelige værdipapirer til Rusland i alle EU-valutaer (inklusive danske kroner), forbud mod levering af kreditvurderingstjenester for russiske kunder samt forbud mod import, køb eller overførsel af guld af russisk oprindelse, eksporteret fra Rusland. Derudover er der indført sanktioner i forhold til handel med krypto-aktiver.

Der er ligeledes indført flere sektorspecifikke sanktioner bl.a. rettet mod den russiske energisektor, individuelle sanktioner mod en lang række personer og virksomheder samt sanktioner relateret til det internationale samarbejde, herunder fratagelse af Ruslands fordelagtige handelsvilkår (lave todsatser) inden for rammerne af WTO (såkaldt Most Favoured Nation-status).

Sanktionerne vil bidrage til at svække den russiske økonomi. I Kommissionens forårsprognose fra 16. maj 2022 skønnedes det, at den russiske økonomi står over for en dyb recession med et ventet dyk i BNP på 10,4 pct. i 2022, især drevet af betydelige fald i både privatforbruget (-13,8 pct.) og investeringer (-22,0 pct.). I 2023 ventes svag BNP-vækst på 1,5 pct. Kommissionens skøn blev foretaget inden vedtagelsen af de seneste to sanktionspakker i EU (hhv. 3. juni og 21. juli 2022), der bl.a. omfattede forbud mod import og transport af russisk olie (med midlertidige undtagelser). IMF skønnede i sin opdaterede prognose fra juli 2022, at Ruslands BNP vil falde med 6 pct. i 2022 og med yderligere 3,5 pct. i 2023.

Som reaktion på Belarus' involvering i Ruslands militære invasion af Ukraine har EU – i lighed med USA og andre lande – vedtaget en række sanktioner mod Belarus, der ligesom Rusland allerede inden invasionen var underlagt en række EU-sanktioner. EU har i den forbindelse bl.a. indført yderligere handelsrestriktioner og finansielle restriktioner, herunder restriktioner rettet mod den belarusiske centralbank og finansielle institutioner i Belarus.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes 4. oktober 2022 at have en drøftelse af økonomiske og finansielle aspekter af Ruslands invasion af Ukraine, herunder implikationerne for EU-landenes økonomier og håndteringen heraf.

Det er muligt, at ECOFIN vil drøfte næste skridt i forhold til EU's makrofinansielle assistance til Ukraine i lyset af Rådets vedtagelse 20. september 2022 af nye lån til Ukraine på 5 mia. euro, understøttet af nationale garantier.

ECOFIN vil evt. også gøre status på implementeringen af EU's markante sanktioner mod Rusland.

Der henvises i øvrigt til særskilte dagsordenspunkter vedr. sagerne om REPowerEU og situationen på energimarkederne.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen.

Europa-Parlamentet godkendte 15. september 2022 Kommissionens forslag til nyt MFA-lån til Ukraine på 5 mia. euro, understøttet af nationale garantier.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generelt enighed i EU om, at der er behov for at håndtere de økonomiske konsekvenser af krigen i Ukraine, herunder særligt den høje inflation.

Nogle lande har hidtil generelt foretrukket håndtering *nationalt* (gennem målrettede og midlertidige støttetiltag) og lagt vægt på, at der generelt bør føres forsigtig finanspolitik, der ikke modarbejder ECB's stramninger af pengepolitikken. Andre lande ønsker generelt en fleksibel tilgang ift. håndtering af bl.a. forsvar og flygtninge.

Flere lande ønsker nu *fælles EU-tiltag* til adressering af de økonomiske udfordringer, og presset for en fælleseuropæisk tilgang til de høje energipriser gennem bl.a. indgreb i energimarkederne er stigende.

For så vidt angår EU-landenes holdning til Kommissionens forslag til indgreb i energimarkedet henvises til samlenotat vedrørende energirådsmødet (Transport, Telekommunikation og Energi (TTE)) 30. september.

EU-landene ventes generelt at være positivt indstillede over for styrket økonomisk støtte til Ukraine på kort og længere sigt, herunder øget makrofinansiel assistance (MFA) mhp. at implementere DER-tilsagnet fra 30.-31. maj 2022 om makrofinansiel assistance til Ukraine på op mod 9 mia. euro.

Der er generelt bred opbakning blandt EU-landene til sanktionerne mod Rusland. EU-landene ventes generelt at lægge vægt på vigtigheden af samarbejde og koordinering på tværs af EU-landene for at imødegå konsekvenserne af krisen.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er vigtigt, at EU's finansministre løbende forholder sig til håndteringen af de økonomiske effekter af Ruslands invasion af Ukraine.

Fra dansk side følger man situationen omkring stigende energipriser og stigende inflation nøje. Støttetiltag i EU-landene bør være midlertidige og målrettet dem, som er mest udfordrede af Ruslands invasion af Ukraine, herunder af de stigende energipriser, og vægten bør som udgangspunkt ligge på målrettet indkomststøtte snarere end fx afgiftslempelser.

Det er vigtigt, at finanspolitikken i EU-landene ikke bidrager unødigt til at øge kapacitetspres i økonomierne og bidrager yderligere til inflationspreset. EU-landene bør samtidig tage højde for deres strukturelle underskud og gælds niveauer i tilrettelæggelsen af deres finanspolitik.

Det er nødvendigt, at EU sætter yderligere fart på den grønne omstilling, så EU kan blive uafhængig af fossil russisk energi. Det er centralt, at den nuværende situation ikke fører til, at EU's klimaindsats undermineres, fx gennem permanente, strukturelle indgreb i kvotehandelssystemet.

For så vidt angår regeringens holdning til Kommissionens forslag til indgreb i energimarkedet henvises til samlenotat vedrørende energirådsmødet (Transport, Telekommunikation og Energi (TTE)) 30. september.

Regeringen står fuldt bag Ukraine og støtter, at EU indtager en ledende rolle i forhold til på kort sigt at yde makro-finansiel assistance (MFA) til Ukraine og i forhold til den langsigtede genopbygning. Regeringen hilser Rådets vedtagelse 20. september 2022 af nyt ekstraordinært MFA-lån til Ukraine på 5 mia. euro velkommen.

Regeringen arbejder for så stærke og hårde økonomiske sanktioner mod Rusland som muligt. Samtidig bør man løbende vurdere sanktionernes effektivitet mhp. eventuelle styrkelser af sanktionerne.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg fik forelagt sagen vedr. økonomiske konsekvenser af sanktioner mod Rusland til skriftlig orientering forud for en uformel videokonference for EU's økonomi- og finansministre (ECOFIN) 2. marts 2022. Folketingets

Europaudvalg fik 14. marts 2022, i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN 15. marts under "siden sidst", en mundtlig orientering om status i sagen. Sagen blev desuden forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering 1. april, 19. maj og 7. juli, forud for ECOFIN-møderne 5. april, 24. maj og 12. juli 2022. Folketingets Europaudvalg orienteredes endvidere herom i samlenotatet vedr. ECOFIN-mødet 17. juni 2022, oversendt 7. juni 2022.

Sagen vedr. MFA-lånet til Ukraine på 1 mia. euro forelagdes Folketingets Europaudvalg til orientering 8. juli 2022 forud for ECOFIN-mødet 12. juli 2022.

Folketingets Europaudvalg orienteredes skriftligt 7. september 2022 om den ventede fælles erklæring fra EU's finansministre om støtte til Kommissionens forslag om nyt MFA-lån til Ukraine på 5 mia. euro, understøttet af nationale garantier. Sagen forelagdes til orientering under 'siden sidst' 8. september 2022 forud for det ekstraordinære Rådsmøde (energi) 9. september 2022 og skriftligt til forhandlingsoplæg 9. september 2022.

Dagsordenspunkt 4: Status på de høje energipriser og de finansielle markeder

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Energipriserne i Europa er på et ekstraordinært højt niveau, idet en række faktorer bidrager til at begrænse udbuddet af energi. En konsekvens af de store prisstigninger er, at energiproducenter og en række andre aktører på energimarkedet aktuelt mødes med store krav om at stille økonomisk sikkerhed på de finansielle markeder. Det skyldes, at energiproducenter ofte indgår såkaldte futurekontrakter, der indebærer, at producenten skal sælge en enhed energi, fx 1 Megawatt time (MWh), på et fremtidigt tidspunkt og til en forudbestemt pris. Stiger markedsprisen på energi i mellemtiden, kræves energiproducenter i dette tilfælde at stille økonomisk sikkerhed for, at de vil imødekomme kontrakten. Kravet om sikkerhedsstillelse er afgørende for et velfungerede marked for futurekontrakter, da det mindsker risikoen for tab, hvis en part ikke overholder kontrakten, fx fordi parten i mellemtiden er gået konkurs.

De store prisstigninger på energi, herunder el og gas, har derfor medført, at særligt energiproducenter har oplevet at skulle stille meget store beløb i sikkerhed som følge af deres handel med futurekontrakter. Sikkerhedsstillelsen indebærer et likviditetspres, der kan blive så stort, at det kan udfordre ellers sunde energiselskaber, fordi de ikke kan låne så store beløb, selv for en tidsbegrænset periode.

På ECOFIN 4. oktober 2022 ventes en drøftelse af den aktuelle situation på energimarkederne med fokus på at sikre, at den understøttende handel med finansielle instrumenter (særligt futurekontrakter) ikke medfører alvorlige forstyrrelser af energimarkederne i sig selv eller den finansielle sektor bredt.

Regeringen vil tage nærmere stilling til evt. forslag fra Kommissionen mhp. at styrke stabiliteten af handlen med finansielle instrumenter, herunder futurekontrakter, ifm. energimarkedet, såfremt de fremsættes.

2. Baggrund

Energipriserne i Europa er på et ekstraordinært højt niveau, hvor vejrforhold, manglende produktion fra franske kernekraftværker og særligt lavere mængder gas fra Rusland har ledt til begrænsninger i udbuddet. Høje gaspriser sætter sig i elpriserne, idet prisen på energi sættes ud fra produktionsomkostningerne ved den sidst producerede enhed, der kræves for at imødekomme den givne efterspørgsel i markedet. Da den samlede efterspørgsel i de fleste timer ikke kan dækkes udelukkende fra billigere vedvarende energikilder, sætter gasfyrede værker i den aktuelle situation prisen for alle energiproducenter. Energipriserne forventes at forblive på et ekstraordinært højt niveau resten af 2022 og risikerer at forblive på et generelt relativt højt niveau i de kommende år.

En konsekvens af de store prisstigninger er, at energiproducenter og en række andre aktører på energimarkedet aktuelt mødes med store krav om at stille økonomisk sikkerhed på de finansielle markeder. Dette skyldes, at energiproducenter ofte sælger såkaldte futurekontrakter, der indebærer, at producenten skal sælge en enhed energi, fx 1 Megawatt time (MWh), på et fremtidigt tidspunkt og til en forudbestemt

pris. Futurekontrakterne bidrager bl.a. til, at energiproducenterne ved, at de på et givent fremtidigt tidspunkt kan sikre deres driftsindtægter, og kontrakten fungerer derfor som en forsikring imod det tilfælde, hvor markedsprisen på det pågældende fremtidige tidspunkt er faldet. Futurekontrakterne handles bl.a. med energileverandører, der har indgået fastprisaftaler med deres kunder, fx husholdninger, om at levere strøm til en fast pris over en periode, fx et år. For energileverandører fungerer kontrakten derved som en forsikring imod det tilfælde, at markedsprisen stiger.

Handlen med futurekontrakter mellem to parter er omfattet af EU-lovgivningen i form af rammen for handlen med finansielle instrumenter (MiFID/MiFIR) og rammen for central clearing af derivater (EMIR). Heri er det fastsat, at handlen med futurekontrakter skal foregå på et reguleret marked, fx råvarederivatbørsen NASDAQ Commodities, og herefter udføres gennem en såkaldt central modpart ("Central Counter Party" – CCP). En central modpart er en finansiell virksomhed, der understøtter udførelsen af finansielle transaktioner, fx futurekontrakter, og påtager sig risikoen i det tilfælde, hvor den ene part ikke kan honorere kontrakten, fx at levere strøm til den aftalte pris på det aftalte tidspunkt. For at modvirke, at CCP'en lider et stort tab, hvis en kontrakt ikke honoreres, kræves det, at parterne, der fx har indgået en futurekontrakt, løbende skal stille sikkerhed overfor CCP'en, oftest kontant, hvis markedsprisen på det aktiv, som futurekontrakten er baseret på, fx strøm, ændrer sig væsentlig ift. den aftalte pris. Denne sikkerhedsstillelse kaldes for "margin" og er afgørende for at sikre, at handlen med futurekontrakter er vel fungerende og med lav risiko. Således skal fx en energiproducent, der har solgt en futurekontrakt, der indebærer at skulle levere strøm til en aftalt pris på et givent tidspunkt, stille sikkerhed overfor CCP'en, hvis markedsprisen på strøm i mellemtiden stiger ift. den pris, der er aftalt i kontrakten. Omvendt skal køberen af en sådan futurekontrakt stille sikkerhed over for CCP'en, hvis markedsprisen falder væsentligt ift. den pris, der er aftalt i kontrakten. Den løbende sikkerhedsstillelse fra enten sælgeren (hvis markedsprisen stiger) eller køberen (hvis markedsprisen falder) beskytter derfor CCP'en mod det tilfælde, at en af parterne i mellemtiden går konkurs eller beslutter sig for ikke at honorere kontrakten.

De store prisstigninger på energi, herunder el og gas, har derfor medført, at særligt energiproducenter har oplevet at skulle stille meget store beløb i sikkerhed som følge af deres handel med futurekontrakter. Sikkerhedsstillelsen indebærer et likviditetspres, der kan blive så stort, at det kan udfordre ellers sunde energiselskaber, fordi de ikke kan låne så store beløb, selv for en tidsbegrænset periode.

Det præcise omfang af den sikkerhed, som europæiske energivirksomheder skal stille i lyset af de høje energipriser er ukendt og varierer meget med prisen på el og gas. Den norske energigruppe Equinor (tidl. Statoil) har dog estimeret omfanget til ca. 1.500 mia. euro, svarende til ca. 10 pct. af EU's BNP i 2022.

Tiltag i Danmark og øvrige EU-lande

En række EU-lande, herunder Danmark, har foreløbigt vedtaget at stille statsgaranti for energiselskaber m.fl., der aktuelt afkræves at stille meget store beløb i sikkerhed ifm. futurekontrakter.

I Danmark er der pr. 8. september 2022 indgået politisk aftale om en statslig garantiordning på op til 100 mia. kr., der afdækker op til 80 pct. af lån og garantier fra private långivere til danske elselskaber mhp. at imødekomme øgede krav til elselskabernes sikkerhedsstillelse overfor CCP'er. De omfattede elselskaber er dels elproducenter samt visse elselskaber med såkaldt balanceansvar. Et balanceansvar indebærer, at selskabet har ansvaret for at forudsige en del af det kommende døgn elforbrug (hos kunder) og/eller -produktion (på produktionsanlæg) af el. Selskabet skal dække en evt. difference mellem forventning og reelt forbrug/produktion og medvirker dermed til at sikre balance mellem udbud og efterspørgsel af el.

Der er vedtaget lignende ordninger i bl.a. Tyskland, Finland og Sverige. I Finland er lånerammen ca. 75 mia. danske kr., mens den i Sverige udgør ca. 170 mia. danske kr.

3. Formål og indhold

På ECOFIN 4. oktober 2022 ventes en drøftelse af den aktuelle situation på energimarkederne med fokus på at sikre, at den understøttende handel med finansielle instrumenter (særligt futurekontrakter) ikke medfører alvorlige forstyrrelser af energimarkederne i sig selv eller den finansielle sektor bredt.

Notat fra Kommissionen

Kommissionen har ifm. et ekstraordinært møde mellem EU's energiministre 9. september 2022 offentliggjort et notat, der bl.a. gør status på problemstillingen fsva. futurekontrakter.

Det fremhæves heri, at den krævede sikkerhedsstillelse forbundet med handel med futurekontrakter er uundværlig for at beskytte det finansielle system, herunder banker, mod at energiproducenter går konkurs eller ikke vil honorere kontrakten, herunder pga. eksterne omstændigheder. Såfremt omfanget af den sikkerhedsstillelse, der afkræves energiproducenterne, sænkes, vil det således forskyde risici (fx ved konkurser) til banker og potentielt de respektive EU-lande.

Kommissionen fremhæver i notatet fire foreløbige spor, der kan bidrage til stabilitet ifm. brugen af futurekontrakter, og som muligvis vil blive drøftet på ECOFIN:

- **Krav til sikkerhedsstillelse:** Kommissionen undersøger i dialog med tilsynsmyndigheder og markedsdeltagere, hvordan det kan sikres, at bl.a. energiselskaber i den nuværende situation fortsat kan stille den nødvendige sikkerhed overfor CCP'erne. Herunder overvejes det, om typerne af aktiver, der kan bruges til sikkerhedsstillelse kan udvides ift. i dag ved bl.a. at tillade, at fx energiselskaber ikke behøver at stille sikkerhed kontant, men i stedet kan give bevis for, at en bank stiller garanti for selskabet.
- **Statsstøtte:** Det fremhæves, at EU's statsstøttere regler allerede i dag gør det muligt for landene at give støtte til selskaberne (fx som det gør sig gældende i Danmark, hvor der er indgået politisk aftale om at stille statsgaranti for elselskaberne, der skal stille sikkerhed ifm. futurekontrakter). Kommissionen vurderer løbende, om landene har brug for yderligere tiltag, og vil konsultere landene mhp. at foretage evt. ændringer af statsstøttere reglerne.

- **Automatiske handelsafbrydere:** Kommissionen undersøger muligheden for at tilpasse de såkaldte automatiske handelsafbrydere ("circuit breakers"), der skal adressere episoder, hvor der er høj grad af udsving i priserne, fx elprisen eller gasprisen, i løbet af en handelsdag. En automatisk handelsafbryder er en slags nødbremse, der indebærer, at handlen med et aktiv indstilles midlertidigt ved store prisudsving, fx en markant stigning i løbet af handelsdagen. Formålet med de automatiske handelsafbrydere er at beskytte imod unødige prisudsving ved at give markedsaktørerne et lille "pusterum" til at genoverveje deres positioner og prissætning. En automatisk handelsafbryder kan dermed bidrage til, at fx energiselskaber ikke med kort varsel skal stille store beløb i sikkerhed, hvis elprisen stiger/falder meget i løbet af få minutter eller sekunder.
- **Indeks for prisen på flydende gas:** Det overvejes på længere sigt, om der skal etableres et indeks for prisen på flydende naturgas (LNG). Et sådant indeks, også kaldet et benchmark, har til formål løbende at opgøre markedsprisen på LNG og således sikre, at der blandt fx investorer er konsensus omkring den aktuelle pris på LNG. Et indeks bruges bl.a. til at fastlægge betalinger samt værdien af finansielle instrumenter og kontrakter, fx futurekontrakter. Et indeks for LNG kan derfor understøtte handlen med finansielle instrumenter baseret på LNG-prisen. Indekset kan derved bidrage til at fremme produktionen af LNG, da fx elproducenter dermed kan indgå futurekontrakter ifm. deres køb af LNG, der indebærer, at de også i fremtiden kan opnå en indkøbspris, der sikrer et overskud.

4. Europa-Parlamentets holdning

Der er ikke nærmere kendskab til Europa-Parlamentets holdning.

5. Nærhedsprincippet

Handlen med derivater i Danmark er underlagt EU-lovgivning, herunder MiFID/MiFIR og EMIR. Evt. ændringer i reglerne for handel med futurekontrakter, herunder kravet om sikkerhedsstillelse vil således skulle indgås på EU-niveau.

En nærmere vurdering af nærhedsprincippet vil afhænge af den konkrete udformning af et evt. forslag fra Kommissionen.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

EMIR er en forordning og er således direkte gældende i Danmark. De nærmere bestemmelser omkring sikkerhedsstillelsen til centrale modparter er fastsat i teknisk standard nr. 153/2013 til EMIR. Evt. ændringer hertil vil ikke kræve tilpasninger i dansk lov.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Evt. statsfinansielle konsekvenser vil afhænge af den konkrete udformning af et evt. forslag fra Kommissionen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Den nuværende situation på markedet for energiderivater, særligt futurekontrakter, kan have samfundsøkonomiske konsekvenser. Såfremt de aktuelt store krav om sikkerhedsstillelse medfører, at ellers økonomisk rentable energiselskaber går konkurs, kan det påvirke energiforsyningen i EU.

Derudover kan energiselskabernes aktuelt meget store efterspørgsel på likviditet til at stille sikkerhed overfor CCP'erne potentielt have afsmittende effekter på banksektoren og den finansielle stabilitet gennem forøgelse af bankernes eksponeringer over for energiselskaber i form af udlån ifm. sikkerhedsstillelse.

Det vurderes, at disse potentielle konsekvenser i et vist omfang modereres af, at nogle EU-lande har stillet statsgarantier for energiselskabernes sikkerhedsstillelse overfor CCP'erne.

Evt. samfundsøkonomiske konsekvenser ved et forslag fra Kommissionen vil afhænge af den konkrete udformning af forslaget.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen kan have erhvervsøkonomiske konsekvenser, herunder for energiselskaber, CCP'er, banker og andre aktører på markedet for handel med energiderivater. De nærmere konsekvenser vil afhænge af et evt. forslag fra Kommissionen.

8. Høring

Sagens har ikke være i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at støtte løsninger på EU-niveau, der kan bidrage til at afdæmpe konsekvenserne af de aktuelt store krav om, at særligt energiselskaberne skal stille sikkerhed ifm. futurekontrakter.

Landene ønsker generelt at opretholde handlen med futurekontrakter ifm. energimarkedet, idet disse finansielle instrumenter generelt vurderes at være gavnlige for energimarkedets funktion og i lyset af, at en suspension af handlen kan medføre alvorlige markedsforstyrrelser, herunder på længere sigt.

Flere lande har udtrykt villighed til evt. at justere kravene om sikkerhedsstillelse, herunder hvilke aktiver selskaberne kan benytte. Dog har disse lande generelt udtrykt ønske om, at kravet om sikkerhedsstillelse ikke fjernes ellers forringes væsentligt, da dette kan indebære en stor risiko for stabiliteten af det finansielle system.

Det er muligt, at nogle lande vil rejse ønske om, at der på EU-niveau stilles garanti for energiselskaberne ift. at imødekomme kravet om sikkerhedsstillelse.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt, at der arbejdes med på EU-niveau at styrke stabiliteten af handlen med finansielle instrumenter, herunder futurekontrakter, ifm. energimarkedet. Det er vigtigt, at evt. tiltag ikke begrænser adgangen til energi, svækker incitamentet til at investere i bæredygtig energi eller skaber yderligere pres på inflationen, herunder højere energipriser.

Det er vigtigt, at evt. tiltag opretholder velfungerende finansielle markeder og ikke medfører alvorlige forstyrrelser af den finansielle stabilitet og den bredere samfundsøkonomi.

Regeringen vil tage nærmere stillingen til evt. forslag fra Kommissionen, såfremt de fremsættes.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

**Dagsordenspunkt 5: Økonomisk genopretning i EU:
Rådsimplementerende beslutning vedr.
Nederlandenes genopretningsplan samt
statusrapport**

KOM(2020)408, KOM(2022)469, KOM(2022)383

1. Resume

EU's genopretningsfacilitet trådte i kraft i februar 2021, og alle EU-lande har offentliggjort deres genopretningsplaner efter en grundig dialog med Kommissionen om planerne.

Kommissionen har siden medio juni 2021 løbende fremlagt forslag til rådsimplementerende beslutninger vedr. de enkelte landes genopretningsplaner, der herefter skal godkendes i ECOFIN med kvalificeret flertal. ECOFIN har foreløbigt godkendt Kommissionens forslag til rådsimplementerende beslutninger vedr. genopretningsplanerne for 25 lande, herunder rådsbeslutningen vedr. den danske genopretningsplan.

ECOFIN ventes 4. oktober at gøre overordnet status for implementeringen af genopretningsfaciliteten pba. Kommissionens statusrapport af 29. juli 2022.

ECOFIN ventes også at godkende Kommissionens forslag til rådsimplementerende beslutning om genopretningsplanen fra Nederlandene.

Udbetalinger af midler fra genopretningsfaciliteten til landene vil blive besluttet, når genopretningsplanerne er godkendt og i takt med, at landene opnår milepæle og målsætninger i deres genopretningsplaner.

Regeringen lægger stor vægt på, at der sikres effektiv implementering af genopretningsfaciliteten, der leverer på aftalen af 21. juli 2020 i Det Europæiske Råd om EU's flerårige finansielle ramme og genopretningsinstrument (Next Generation EU) samt forordningen om genopretningsfaciliteten, der trådte i kraft 19. februar 2021.

Regeringen støtter Rådets ventede vedtagelse af den rådsimplementerende beslutning vedr. Nederlandenes genopretningsplan ifm. ECOFIN 4. oktober 2022 på baggrund af Kommissionens forslag og på basis af en række principper i overensstemmelse med forordningen om genopretningsfaciliteten, herunder at Kommissionen har tildelt en samlet positiv vurdering af genopretningsplanen, hvor karaktererne opfylder minimumskravene i forordningen, som fastlagt i mandatet givet af Folketingets Europaudvalg 8. juli 2021 forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at modtagerlandene efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper og lægger stor vægt på, at Kommissionen anvender alle tilgængelige instrumenter til at sikre overholdelse heraf.

2. Baggrund

EU-landene har i lyset af COVID-19-krisen aftalt et genopretningsinstrument ("Next Generation EU"), der tilvejebringer finansiering i form af fælles EU-lånoptagelse på i alt 750 mia. euro, som udmøntes gennem en række EU-programmer,

særligt en genopretningsfacilitet ("Recovery and Resilience Facility") på 672,5 mia. euro, heraf direkte støtte (tilskud) for op til 312,5 mia. euro, som følger en fastlagt fordelingsnøgle, og udlån for op til 360 mia. euro (alle 2018-priser). Rammerne for genopretningsfaciliteten er fastlagt i en forordning, som trådte i kraft 19. februar 2021.

Genopretningsplanerne

Arbejdet med at operationalisere genopretningsfaciliteten er i gang. For at modtage midler fra genopretningsfaciliteten skal EU-landene hver især udarbejde nationale genopretningsplaner ("Recovery and Resilience Plans"), hvor landene beskriver de tiltag (reformer og investeringer), som den finansielle assistance fra genopretningsfaciliteten (direkte støtte og lån) skal finansiere.

Genopretningsplanerne skal bidrage til at adressere landespecifikke anbefalinger som led i det økonomiske samarbejde i EU (*det europæiske semester*), grøn og digital omstilling samt til at understøtte vækst, arbejdspladser, økonomisk robusthed og til økonomisk, social og territorial samhørighed.⁶

Alle EU-lande har afleveret deres genopretningsplaner til Kommissionen, *jf. bilag 2*.

Kommissionens vurdering og forslag til rådsimplementerende beslutninger

De afleverede genopretningsplaner skal vurderes af Kommissionen, der herefter fremlægger juridisk bindende retsakter i form af forslag til rådsimplementerende beslutning vedr. planernes indhold. Kommissionens forslag til rådsimplementerede beslutning skal herefter godkendes af ECOFIN med kvalificeret flertal.

For yderligere information om processen for operationalisering af genopretningsfaciliteten, herunder vedr. udbetalinger og opfølgningen på de milepæle og målsætninger for reformer og investeringer, som er fastlagt i deres respektive landes genopretningsplaner, henvises til samlenotat forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Der har løbende været en uformel bilateral dialog mellem de enkelte lande og Kommissionen om landenes genopretningsplaner, herunder på basis af udkast til genopretningsplanerne. Formålet med dialogen har været, at landene har haft mulighed for at styrke deres genopretningsplaner, forud for at planerne afleveres, herunder for at sikre, at planerne lever op til de krav, som er fastlagt i forordningen om genopretningsfaciliteten, og at Kommissionen er enig heri.

Kommissionen skal i sin vurdering af landenes genopretningsplaner tage hensyn til 11 forordningsbestemte kriterier⁷, herunder om planen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske, institutionelle og sociale robusthed, effektivt vil bidrage til grøn og digital omstilling og til at adressere landespecifikke udfordringer identificeret som led i det europæiske semester, *jf. boks 1 og bilag 1*.

⁶ Link til Kommissionens hjemmeside om genopretningsfaciliteten, herunder retningslinjer for genopretningsplaner: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_en.

⁷ Anneks V i *Forordningen om en genopretningsfacilitet*, KOM(2020)408.

Boks 1

Vurderingskriterier for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet

1. Bidrager til de 6 søjler: *i)* grøn omstilling, *ii)* digital omstilling, *iii)* bæredygtig og inklusiv vækst, *iv)* samhørighed, *v)* Sundhedsmæssig robusthed, *vi)* børn og unge
2. Adresserer anbefalinger i det europæiske semester
3. Skaber vækst, arbejdspladser, social robusthed mv.
4. Alle initiativer efterlever "do no significant harm"
5. Klimatiltag udgør mindst 37 pct.
6. Digitaliseringstiltag udgør mindst 20 pct.
7. Genopretningsplanen har varig virkning
8. Effektive mål og milepæle for gennemførelsen
9. Rimelige og plausible omkostningsskøn
10. Tilstrækkelige kontrol- og revisionsmekanismer
11. Indeholder reformer og investeringer

Anm.: For uddybning af de 11 kriterier, se bilag 1.

Kilde: Anneks V i Forordningen om en genopretningsfacilitet, KOM(2020)408.

For hvert af de 11 kriterier gives enten vurderingen A (*høj grad af opfyldelse*), B (*middel grad af opfyldelse*) eller C (*lav grad af opfyldelse*). En *samlet positiv* vurdering af en genopretningsplan tildeles under flg. betingelser:

- kriterierne 2, 3, 4, 5, 6 og 10 skal alle tildeles vurderingen A⁸, og
- for de øvrige 5 kriterier skal der tildeles mindst to A'er og ingen C'er.

Såfremt Kommissionen tildeler en samlet positiv vurdering af genopretningsplanen, vil Kommissionen fremlægge forslag til en rådsimplementerende beslutning.

For yderligere generel information om Kommissionens vurdering og indholdet i de rådsimplementerende beslutninger henvises til samlenotat forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Kommissionen har siden medio juni 2021 løbende fremlagt vurderinger og forslag til rådsimplementerende beslutninger vedr. de enkelte landes genopretningsplaner.

ECOFIN vedtog 13. juli 2021 rådsimplementerende beslutninger på baggrund af Kommissionens forslag for de første 12 lande (Portugal, Spanien, Grækenland, Danmark, Luxembourg, Østrig, Letland, Slovakiet, Tyskland, Italien, Belgien og Frankrig). ECOFIN vedtog efterfølgende rådsimplementerende beslutninger ifm. ECOFIN-møder den 26. juli 2021 (Kroatien, Cypern, Litauen og Slovenien), 6. september 2021 (Irland og Tjekkiet), 5. oktober 2021 (Malta), 28. oktober 2021 (Estland, Finland og Rumænien), 3. maj 2022 (Bulgarien og Sverige) og 17. juni 2022 (Polen). For information om disse lande henvises til samlenotater forud for henholdsvis ECOFIN 13. juli, 26. juli, 6. september, 5. oktober, 28. oktober 2021 samt 3. maj og 17. juni 2022.

⁸ Betingelserne for en samlet positiv vurdering af genopretningsplanen følger generelt af forordningen om genopretningsfaciliteten, mens kravet om A til kriterie 4 og 10 følger af hhv. taksonomi-forordningen, KOM(2018)354, og finansforordningen.

3. Formål og indhold

Kommissionens statusrapport

ECOFIN ventes 4. oktober at gøre overordnet status for implementeringen af genopretningsfaciliteten på baggrund af Kommissionens statusrapport ("Review report") af 29. juli 2022.⁹

Kommissionen konkluderer overordnet, at der har været væsentlige fremskridt med implementering af genopretningsfaciliteten, og at EU-landene er godt på vej ift. at få gennemført ambitiøse reformer og investeringer og derigennem understøtte Europas grønne og digitale omstilling.

Rapporten indeholder bl.a. følgende konkrete budskaber:

- Kommissionen har ultimo juni 2022 modtaget 11¹⁰ betalingsanmodninger og foretaget udbetalinger til 6 EU-lande (Kroatien, Frankrig, Grækenland, Italien, Portugal og Spanien)¹¹. Kommissionen forventer at modtage mere end 30 betalingsanmodninger i løbet af 2022.
- Kommissionen har udbetalt omkring 20 pct. af genopretningsfacilitetens samlede direkte støtte (ca. 37 mia. euro i forudbetalinger til 21 EU-lande og ca. 43 mia. euro i udbetalinger efter opfyldelse af fastsatte milepæle og mål)¹².
- På basis af EU-landenes halvårslige afrapportering om implementering af deres genopretningsplaner konkluderer Kommissionen, at EU-landene er på sporet mht. gennemførelse af de fastlagte milepæle og mål. Det gælder både, hvad angår reformer og investeringer.
- Kommissionen nævner en række konkrete eksempler på gennemførte milepæle og mål, herunder lovgivning mhp. reform af retsvæsenet i Italien, reform vedr. styring af de offentlige finanser i Frankrig, lov om affaldsstyring i Grækenland, en plan for digitalisering af små- og mellemstore virksomheder i Spanien samt virksomhedsstøtte til energieffektivisering i Kroatien.
- Fsva. de foreløbige udbetalingers (eksklusiv forudbetalinger) bidrag til forordningens kriterier vedr. de seks søjler, *jf. boks 1*, kan følgende fremhæves:
 - i) *Grøn omstilling* (ca. 7,9 mia. euro, 89 milepæle og mål opfyldt)
 - ii) *Digital omstilling* (ca. 3,8 mia. euro udbetalt, 44 milepæle og mål opfyldt)
 - iii) *Bæredygtig og inklusiv vækst* (ca. 10,3 mia. euro, 115 milepæle og mål opfyldt)
 - iv) *Samhørighed* (ca. 7,9 mia. euro, 82 milepæle og mål opfyldt)
 - v) *Sundhedsmæssig robusthed* (ca. 11,5 mia. euro, 98 milepæle og mål opfyldt)

⁹ Det fremgår *Forordningen om en genopretningsfacilitet (artikel 16)*, at Kommissionen senest 31. juli 2022 skal præsentere en såkaldt review-rapport om implementeringen af faciliteten til Rådet og Europa-Parlamentet.

¹⁰ Betalingsanmodningerne har været fra hhv. Spanien (to gange), Frankrig, Grækenland, Italien (to gange), Portugal, Kroatien, Slovakiet, Rumænien og Letland.

¹¹ Siden offentliggørelsen af Kommissionens statusrapport har Slovakiet også fået udbetalt direkte støtte.

¹² Foruden direkte støtte er der via genopretningsfaciliteten blevet udbetalt ca. 33 mia. euro i form af lån.

- vi) *Børn og unge* (ca. 2,4 mia. euro, 18 milepæle og mål opfyldt)
- Kommissionen nævner ligeledes eksempler på, hvordan flere af de gennemførte tiltag fokuserer på fremme af ligestilling, herunder en fond mhp. støtte til kvindelige entreprenører i Italien samt en reform, der forpligter arbejdsgivere i Spanien til at øge transparens og ligeløn for mænd og kvinder.

I forhold til det fremadrettede arbejde ser Kommissionen genopretningsfaciliteten og implementering af EU-landenes genopretningsplaner som et centralt instrument i forhold til håndtering af nye uforudsete udfordringer i lyset af Ruslands invasion af Ukraine og den seneste geopolitiske udvikling. Kommissionen henviser i den forbindelse til sit forslag til revision af forordning om genopretningsfaciliteten af 18. maj 2022, der skal bidrage til finansiel assistance til REPowerEU-målsætninger om udfasning af russisk fossil energi i EU.

Forslaget lægger konkret op til, at lande tilføjer et REPowerEU-kapitel i deres respektive genopretningsplaner. Det foreslåede REPowerEU-kapitel i landenes genopretningsplaner skal beskrive tiltag, der bidrager til REPowerEU-målsætninger som fx styrket energiforsyningsikkerhed, -infrastruktur, -effektivitet eller relevant opkvalificering af arbejdskraft.

For uddybning om Kommissionens omnibusforslag om finansiering af REPowerEU-planen samt forslag til revision af genopretningsfaciliteten, som blev fremlagt 18. maj 2022, henvises til samlenotat og forelæggelse af forhandlingsoplægget i Folketingets Europaudvalg 8. juli 2022.

Kommissionens forslag til rådsimplementerende beslutning vedr. Nederlandenes genopretningsplan ECOFIN ventes 4. oktober 2022 på grundlag af Kommissionens forslag at behandle en rådsimplementerende beslutning vedr. Nederlandenes genopretningsplan.

Kommissionens vurderinger og forslag vedr. genopretningsplanen for Nederlandene er opsummeret nedenfor, *jf. tabel 1 og 2.*

Tabel 1

Kommissionens vurdering af Nederlandenes genopretningsplan

	Nederlandene
1. Bidrager til de 6 søjler*	A
2. Adressere anbefalinger i det europæiske semester	A
3. Skabe vækst, arbejdspladser, social robusthed mv.	A
4. Alle initiativer efterlever "do no significant harm"	A
5. Klimatiltag udgør mindst 37 pct.	A
6. Digitaliseringsiltag udgør mindst 20 pct.	A
7. Genopretningsplanen har varig virkning	A
8. Effektive mål og milepæle for gennemførelsen	A
9. Rimelige og plausible omkostningsskøn	B
10. Tilstrækkelige kontrol- og revisionsmekanismer	A
11. Indeholder reformer og investeringer	A
Samlet positiv vurdering af genopretningsplan	Ja

Anmk: For uddybning af de 11 kriterier, se bilag 1. *De 6 søjler vedrører i) grøn omstilling, ii) digital omstilling, iii) bæredygtig og inklusiv vækst, iv) samhørighed, v) Sundhedsmæssig robusthed, vi) børn og unge.
For uddybning af Kommissions vurdering for de enkelte lande henvises til bilag 3

Kilde: Kommissions forslag til rådsimplementerende beslutning for genopretningsplaner

I vurderingen af Nederlandenes genopretningsplan tildeler Kommissionen den højeste karakter A på alle vurderingskriterier undtaget kriteriet vedr. omkostningskøn, hvor de gives karakteren B. Kommissionen har fremlagt forslag til rådsimplementerende beslutning vedr. genopretningsplanen på grundlag af en samlet *positiv* vurdering af planen.

Kommissionen fremhæver bl.a. i sin vurdering af planen, at:

- *Planen* vurderes at opfylde kravet om at adressere alle eller størstedelen af landets **anbefalinger i det europæiske semester** i 2019 og 2020.
- *Planen* vurderes at opfylde **“do-no-significant-harm”-princippet** (dvs. kravet om, at ingen tiltag må gøre betydelig skade mod EU’s miljø og klimamål).
- I *planen* udgør de skønnede omkostninger til **klimatiltag** forbundet med genopretningsplanen *47,8 pct.* af den direkte støtte, hvilket er større end det forordningsfaste krav på minimum 37 pct., *jf. figur 1*.
- *Planen* indeholder bl.a. investeringer og reformer mhp. at udbrede bæredygtig transport og sikre mere bæredygtig energi i elnettet, herunder ved at forbedre forbindelsen mellem havvindmølleparker og elnettet.
- I *planen* udgør de skønnede omkostninger til **digitale tiltag** *25,6 pct.* af den direkte støtte, hvilket er *en større andel* end det forordningsfaste krav på minimum 20 pct.
- *Planen* indeholder bl.a. tiltag vedr. digitalisering af jernbanenettet samt digital opkvalificering og uddannelse.
- *Planen* vurderes også at opfylde kravet om **kontrol- og revisionsmekanismer** ifm. implementering af genopretningsplanen, som således vurderes at være tilstrækkelige til at undgå, forebygge, opdage og rette op på korruption, svindel og interessekonflikter samt undgå dobbeltfinansiering.
- *Planen* vurderes også at opfylde kravet om **effektive mål og milepæle** for gennemførelsen af genopretningsplanen. Nederlandenes genopretningsplan indeholder samlet set 127 milepæle og mål.

Tabel 2
Overblik over indhold i Nederlandenes genopretningsplan

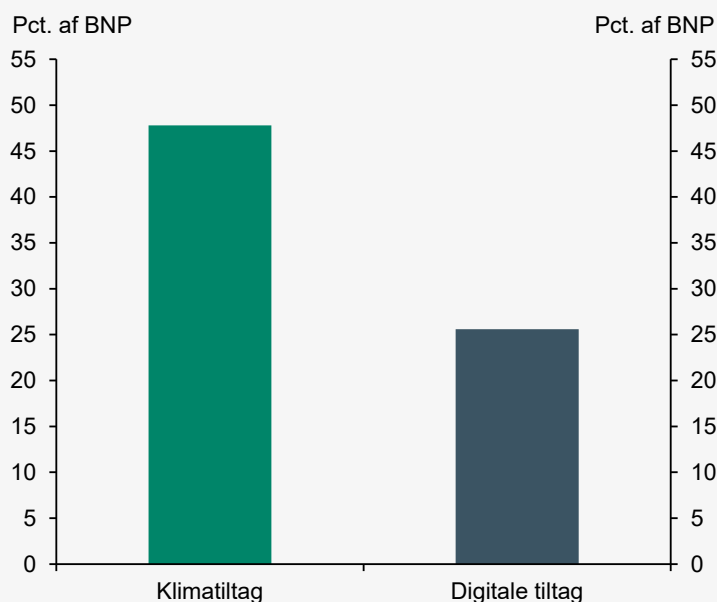
	Nederlandene
Direkte støtte og lån (mia. euro)¹	4,7
Direkte støtte	4,7
Lån	-
Initiativer (antal)	49
Reformer	21
Investeringstiltag	28
Mål og milepæle (antal)²	127
Milepæle	72
Mål	55

Anm.: ¹ i løbende priser. 70 pct. af den direkte støtte tilkendes i 2021-22, mens de 30 pct. tilkendes i 2023.

²Milepæle er *kvantitative* målsætninger (f.eks. vedtagelse af lovgivning, gennemførelse af et investeringsprojekt mv.). Mål er *kvantitative* målsætninger (f.eks. antal investeringsprojekter mv.).

Kilde: Kommissions forslag til rådsimplementerende beslutning for Nederlandenes genopretningsplan.

Figur 1
Nederlandenes genopretningsplans klimatiltag og digitale tiltag

Kilde: Kommissionens vurdering af Nederlandenes indsendte genopretningsplan, 2022.

Anm.: De skønnede omkostninger til hhv. klimatiltag og digitale tiltag er opgjort som andel af forventede direkte tilskud og evt. lån.

For en uddybning af Kommissionens vurdering og forslag til rådsimplementerende beslutning vedr. den nederlandske genopretningsplan henvises til bilag 3.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om ECOFIN-drøftelsen om implementering af genopretningsfaciliteten samt Rådets godkendelse af Kommissionens forslag til rådsimplementerede beslutninger for de enkelte landes genopretningsplaner. Europa-Parlamentet lægger generelt vægt på, at lande som modtager finansiering fra genopretningsfaciliteten efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper, og at genopretningsplanerne bidrager til bl.a. grøn og digital omstilling, samhørighed samt en styrket krisehåndtering.

Europa-Parlamentet vedtog 23. juni 2022 en resolution¹³ om implementering af genopretningsfaciliteten og opfordrede Kommissionen til at tage højde herfor i sin statusrapport. Kommissionen blev bl.a. opfordret til at inkludere analyser af eventuelle implementeringsbarrierer og årsager til EU-landenes begrænsede brug af lånefinansiering under genopretningsfaciliteten. Kommissionen blev ligeledes opfordret til at overveje, hvordan erfaringerne med genopretningsfaciliteten kunne inspirere ifm. en eventuel reform af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer, herunder hvad angår transparens, koordination og overvågning.

¹³ Link til Europa-Parlamentet resolution af 23. juni 2022: [Texts adopted - Implementation of the Recovery and Resilience Facility - Thursday, 23 June 2022 \(europa.eu\)](https://www.europa.eu/press-room/media/30424/implementation-of-the-recovery-and-resilience-facility)

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten samt Rådets godkendelse af Kommissionens forslag til rådsimplementerende beslutninger for de enkelte landes genopretningsplaner har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Udmøntningen af genopretningsfaciliteten vil have direkte negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet Danmark ikke vil modtage direkte støtte fra genopretningsfaciliteten i et omfang, som svarer til den andel af den direkte støtte, som Danmark skal finansiere med genopretningsinstrumentet.

Genopretningsplanerne kan have afledte positive statsfinansielle konsekvenser, i det omfang de opnår formålet med genopretningsfaciliteten, herunder økonomisk genopretning, grøn og digital omstilling samt vækst og arbejdspladser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om forberedelse af EU-landenes genopretningsplaner har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Kommissionen skønnede ifm. godkendelsen af den danske genopretningsplan, at EU-genopretningsfonden samlet set kan løfte det danske BNP med 0,4-0,6 pct. i 2024 og øge beskæftigelsen med 8.000 personer.

Udmøntningen af genopretningsfaciliteten kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang planerne opnår formålet med genopretningsfaciliteten. Midler til Danmark som led i udmøntningen af genopretningsinstrumentet kan understøtte vækst, arbejdspladser samt grøn og digital omstilling i Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om forberedelse af EU-landenes genopretningsplaner har ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Udmøntningen af genopretningsfaciliteten forventes at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, omend det nærmere omfang vil afhænge af den konkrete implementering. Der vurderes at være et stort potentiale for danske eksportvirksomheder i forbindelse med udmøntning af midler fra genopretningsfaciliteten i andre EU-lande.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at notere sig Kommissionens statusrapport og støtte den rådsimplementerende beslutning vedr. Nederlandenes genopretningsplan på baggrund af Kommissionens forslag og vurderinger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger stor vægt på, at der sikres effektiv implementering af genopretningsfaciliteten, der leverer på aftalen af 21. juli 2020 i Det Europæiske Råd om EU's flerårige finansielle ramme og genopretningsinstrument (Next Generation EU) samt forordningen om genopretningsfaciliteten, der trådte i kraft 19. februar 2021.

Regeringen noterer sig Kommissionens statusrapport om implementering af genopretningsfaciliteten og finder det positivt, at der er fremskridt med EU-landenes opfyldelse af mål og milepæle.

Regeringen støtter Rådets ventede vedtagelse af den rådsimplementerende beslutninger vedr. Nederlandenes genopretningsplan ifm. ECOFIN 4. oktober 2022 på baggrund af Kommissionens forslag og på basis af en række principper i overensstemmelse med forordningen om genopretningsfaciliteten, herunder at Kommissionen har tildelt en samlet positiv vurdering af genopretningsplanerne, hvor karaktererne opfylder minimumskravene i forordningen, som fastlagt i mandatet givet af Folketingets Europaudvalg 8. juli 2021 forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at modtagerlandene efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper og lægger stor vægt på, at Kommissionen anvender alle tilgængelige instrumenter til at sikre overholdelse heraf.

For danske generelle prioriteter vedr. genopretningsfaciliteten henvises til samlenotater og forelæggelser, herunder forhandlingsoplægget i Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020 og forelæggelsen forud for ECOFIN 6. oktober 2020.

For danske generelle prioriteter vedr. implementering af genopretningsfaciliteten og rådsimplementerende beslutninger vedr. EU-landenes genopretningsplaner henvises til samlenotatet og forelæggelse af forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 13. juli 2021.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om implementering af genopretningsfaciliteten og rådsimplementerende beslutninger vedr. EU-landenes genopretningsplaner blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg 8. juli forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Sagerne vedr. hidtidige rådsimplementerende beslutninger blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 13. juli 2021 (Portugal, Spanien, Grækenland, Danmark, Luxembourg, Østrig, Letland, Slovakiet, Tyskland, Italien, Belgien og Frankrig), ECOFIN 26. juli 2021 (Kroatien, Cypern, Litauen og Slovenien),

ECOFIN 6. september 2021 (Irland og Tjekkiet), 5. oktober 2021 (Malta), 28. oktober 2021 (Estland, Finland og Rumænien), 3. maj 2022 (Bulgarien og Sverige) og 17. juni 2022 (Polen).

Samlenotat om genopretningsfaciliteten tilgik Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 9. juni 2020, forud for forelæggelse til forhandlingsoplæg 16. juni 2020, og forud for ECOFIN 6. oktober 2020, 19. januar, 16. februar, 16. marts, 16. april og 18. juni 2021.

Grund- og nærhedsnotat om genopretningsfaciliteten blev oversendt til Europaudvalget 25. juni 2020.

Bilag 1: Vurderingskriterierne for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet

Bilagboks 1

Vurderingskriterier for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet

13. Genopretningsplanen indebærer en fyldestgørende og tilstrækkelig afbalanceret reaktion på den økonomiske og sociale situation og bidrager derved på behørig vis til de seks søjler 1) grøn omstilling, 2) digital omstilling, 3) smart, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder økonomisk samhørighed, arbejdspladser, produktivitet, konkurrenceevne, forskning, udvikling og innovation og et velfungerende indre marked med stærke SMV'er, 4) social og territorial samhørighed, 5) Sundhedsmæssig og økonomisk, social og institutionel robusthed, herunder med henblik på øget krisereaktionskapacitet og kriseberedskab, og 6) politikker for den næste generation, børn og unge, herunder uddannelse og færdigheder, idet der tages højde for de berørte EU-landes specifikke udfordringer og det økonomiske tilskud fra genopretningsfaciliteten til det pågældende EU-land.
14. Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at adressere landets udfordringer som identificeret i anbefalingerne til landet som led i det europæiske semester.
15. Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske, institutionelle og sociale robusthed, bidrage til implementeringen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder gennem fremme af politikker for børn og unge, imødegå økonomiske og sociale konsekvenser af krisen, og dermed fremme økonomisk, social og territorial samhørighed samt konvergens.
16. Reforme og investeringer inkluderet i genopretningsplanerne må ikke gøre betydelig skade mod EU's miljø og klimamål ("do-no-harm"-princip).
17. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som udgør effektive bidrag til den grønne omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Klimatiltag skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen. Eksempler herpå kan fx være energieffektivisering, udvikling og omlægning til vedvarende energi, bæredygtig industri, herunder landbrug og transport mv.
18. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som effektivt bidrager til den digitale omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Digitaliseringstiltag skal udgøre mindst 20 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen. Det kan fx være digitale netværk og infrastruktur, cybersikkerhed eller digitalisering og udvikling af offentlig administration.
19. Genopretningsplanen kan forventes at have en varig virkning for det pågældende land.
20. De af landet foreslåede tiltag er tilstrækkelige til at sikre en effektiv overvågning og gennemførelse af genopretningsplanen, herunder milepæle og mål.
21. Et lands begrundelse for, at størrelsen af finansieringsbehovet forbundet med dets genopretningsplan er rimeligt og plausibelt, er på linje med principper om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede nationale økonomiske og sociale effekt.
22. De ordninger, der foreslås af det pågældende EU-land ift. tilsyn og kontrol, forventes at forhindre, afsløre og udbedre korruption, svig og interessekonflikter ifm. udmøntningen af genopretningsmidlerne, herunder dobbeltfinansiering fra andre EU-programmer.
23. Genopretningsplanen indeholder tiltag til at gennemføre reformer og investeringer, der repræsenterer samhørighedsfremmende tiltag.

Kilde: Anneks V i Forordningen om en genopretnings- og resiliensfacilitet, KOM(2020)408

Bilag 2: Status for EU-landenes genopretningsplaner

Bilagstabel 1 - Status for EU-landenes genopretningsplaner – ultimo juni 2022

Land	Plan afleveret	Beslutningsforslag ¹	Mulig finansiel assistance (mia. euro)		Ansøgt finansiel assistance i genopretningsplaner (mia. euro) ⁴		Forudbetalinger (mia. euro)		Udbetalinger ⁵ (mia. euro)	
			Direkte støtte ²	Lån ³	Direkte støtte	Lån	Direkte støtte	Lån	Direkte støtte	Lån
BE	30. april 2021	23. juni 2021	4,5	32,4	5,9	0,0	0,8	-		
BG	15. oktober 2021	7. april 2022	5,7	4,2	6,9	0,0				
CY	17. maj 2021	8. juli 2021	0,9	1,5	1,0	0,2	0,1	0,03		
DK	30. april 2021	17. juni 2021	1,4	21,3	1,6	0,0	0,2⁶	-		
EE	18. juni 2021	5. oktober 2021	0,9	1,9	1,0	0,0	0,1	-		
FI	27. maj 2021	4. oktober 2021	1,8	16,4	2,1	0,0	0,3	-		
FR	29. april 2021	23. juni 2021	37,5	164,9	40,9	0,0	5,1	-	7,4	
EL	28. april 2021	17. juni 2021	17,4	12,5	17,8	12,7	2,3	1,7	1,7	1,8
IE	28. maj 2021	16. juli 2021	0,9	24,2	1,0	0,0				
IT	30. april 2021	22. juni 2021	69,0	121,7	68,9	122,6	9,0	16,0	10,0	11,0
HR	15. maj 2021	8. juli 2021	5,5	3,7	6,3	0,0	0,8	-	0,7	
LV	30. april 2021	22. juni 2021	1,8	2,1	1,8	0,0	0,2	-		
LT	15. maj 2021	2. juli 2021	2,1	3,3	2,2	0,0	0,3	-		
LU	30. april 2021	18. juni 2021	0,1	4,3	0,1	0,0	0,01	-		
MT	13. juli 2021	16. september 2021	0,3	0,9	0,3	0,0	0,04	0		
NL	8. juli 2022	8. september 2022	4,7	55,1	5,2	0,0				
PL	3. maj 2021	1. juni 2022	22,5	36,2	23,9	11,5				
PT	22. april 2021	16. juni 2021	15,5	14,5	13,9	2,7	1,8	0,4	0,6	0,6
RO	31. maj 2021	27. september 2021	12,1	15,2	14,3	15,0	1,9	0		
SK	29. april 2021	21. juni 2021	6,0	6,4	6,6	0,0	0,8	-	0,4	
SI	30. april 2021	2. juli 2021	1,5	3,3	1,8	0,7	0,2	0		
ES	30. april 2021	16. juni 2021	77,2	84,6	69,5	0,0	9,0	-	22,0	
SE	28. maj 2021	29. marts 2022	3,2	32,2	3,3	0,0				
CZ	2. juni 2021	19. juli 2021	7,7	15,2	7,0	0,0	0,9	-		
DE	28. april 2021	22. juni 2021	28,0	234,5	27,9	0,0	2,3	-		
HU	12. maj 2021		5,8	9,9	7,2	0,0				
AT	30. april 2021	21. juni 2021	3,8	27,0	4,5	0,0	0,5	-		
Beløb i alt	-	-	338,0	360,0⁷	341,0	165,4	36,6	19,9	42,8	13,4
Lande i alt	27	26	-	-	27	8	21	4	7	3

Anm.: Beløb i løbende priser. ¹Dato for Kommissionens forslag til rådsbeslutninger om genopretningsplaner. Forslag, hvor dato for fremlæggelse er i kursiv, er rådsgodkendt på ECOFIN. ²Den endelige tildeling fra EU's genopretningsfacilitet blev fastlagt 30. juni 2022 pba. den faktiske udvikling i EU-landenes BNP fra 2020-21. Fordelingskriterierne fremgår af forordningen om genopretningsfaciliteten samt https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response/recovery-plan-europe/pillars-next-generation-eu_en. ³Lån til et land kan som udgangspunkt udgøre op til 6,8 pct. af dets BNI i 2019. ⁴Baseret på Kommissionens offentliggjorte forslag til rådsimplementerende beslutninger om genopretningsplaner, hvor muligt. EU-landenes ansøgte direkte støtte afspejler generelt den skønnede fordeling af RRF-midler baseret på Kommissionens efterårsprognose 2020. Differencer ift. den endelige mulige finansielle assistance kan bl.a. håndteres via egen finansiering eller under bestemte betingelser ved justeringer af landenes genopretningsplaner. ⁵Udbetalinger på baggrund af opfyldte milepæle og mål (dvs. i tillæg til forudbetalinger). ⁶Knap 1,5 mia. kr. udbetalt 2/9/21. ⁷I forordningen om genopretningsfaciliteten er fastsat et loft på 360 mia. euro for den samlede tildeling af lån til EU-landene.

Kilde: Kommissionens pressemeddelelser om indleverede genopretningsplaner og udbetalinger samt Kommissionens genopretnings-scoreboard: http://www.ec.europa.eu/economy_finance/recovery-and-resilience-scoreboard/.

Bilag 3: Kommissionens vurdering af Nederlandenes genopretningsplan

Kommissionens vurdering af Nederlandenes genopretningsplan		
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Kommissionen har en positiv vurdering af Nederlandenes genopretningsplan, der indeholder tiltag for i alt <u>5,2 mia. euro</u> (heraf finansierer RRF 4,7 mia. euro i tilskud¹). ➤ Planen bidrager til grøn og digital omstilling med tiltag, der udgør hhv. 2,25 og 1,2 mia. euro. ➤ Planen har også fokus på bl.a. arbejds- og boligmarkedet samt på sundhedssektoren ➤ NGEU⁴ skønnes at løfte Nederlandenes BNP med 0,4-0,6 pct. frem mod 2026 og øge beskæftigelsen med op mod 22.000 personer. 		
Klimatiltag udgør 48 pct.²		Digitaliseringstiltag udgør 26 pct.²
Komponenter med størst klimabidrag³: <ul style="list-style-type: none"> ➤ Nr. 3 – Forbedring af boligmarkedet og mere bæredygtige bygnin- ger (1.086 mio. euro). Fx investeringer i varmepumper, solvarmekedler, og isoleringsforanstaltninger. ➤ Nr. 1 – Fremme af den grønne omstilling (1.018 mio. euro). Fx forbindelse af havvindmølleparker til elnettet på land, investeringer i bedre faciliteter til udvikling af grøn brint samt tiltag mhp. at øge biodiversiteten og reducere mængden af kvælstof i naturen. ➤ Nr. 2 – Fremskyndelse af den digitale omstilling (148 mio. euro). Fx investeringer i jernbanenettet og effektiviseringer af transportsystemet generelt. 		Komponenter med størst digitalt bidrag³: <ul style="list-style-type: none"> ➤ Nr. 2 – Fremskyndelse af den digitale omstilling (1.072 mio. euro). Fx fremme af forskning i kvantecomputere, fremme af digitale færdigheder i skolerne og digitalisering i den offentlige sektor. ➤ Nr. 5 – Styrkelse af folkesundheden og pandemiberedskabet (72 mio. euro). Fx fremme af e-tjenester i sundhedsplejen og forbedring af dataudvekslingen mellem sundhedsinstitutioner. ➤ Nr. 4 – Styrkelse arbejdsmarkedet samt pensions- og uddannelsessystemerne (60 mio. euro). Fx investeringer i kunstig intelligens og styrkelse af rammer for online- og hybridundervisning.
Udvalgte tiltag (reformer og investeringer) for at styrke social og økonomisk modstandsdygtighed		
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Flere billige boliger, herunder ved at fremskynde udbuddet af billigere boliger i områder resistente over for klimaforandringer (538 mio. euro). ➤ Forbedring af den sociale beskyttelse for selvstændige erhvervsdrivende, herunder en reform, der indfører obligatorisk invalideforsikring for selvstændige erhvervsdrivende. ➤ Fokus på bæredygtig beskæftigelse, herunder støtte til opkvalificering og målrettet rådgivning mhp. forebyggelse af arbejdsløshed (95 mio. euro). ➤ Styrkelse af modstandsdygtigheden i sundhedssystemet, herunder ved støtte til midlertidig rekruttering og uddannelse af sundhedspersonale under COVID-19-krisen og oprettelsen af en national sundhedsreserve af plejepersonale i tilfælde af fremtidige sundhedskriser (49 mio. euro). ➤ Bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning og hvidvask, herunder beskatning af dividender og renter betalt til enheder placeret i jurisdiktioner med lav skat samt bedre rammer for at efterforske og retsforfølge i sager om hvidvask. 		
Kommissionens vurdering af kriterierne fastsat i genopretningsfaciliteten		
RRF-forordningens vurderingskriterier	Karakter	Kommissionens begrundelse
1. Bidrager til de 6 søjler: i) grøn omstilling, ii) digital omstilling, iii) bæredygtig og inklusiv vækst, iv) samhørighed, v) sundhedsmæssig robusthed, vi) børn og unge.	A	Planen indeholder initiativer, der bidrager til alle seks søjler. Planen bidrager balanceret til alle søjler, herunder den økonomiske og sociale situation, og tager højde for de specifikke udfordringer, Nederlandene har.
2. Adresserer anbefalinger i det europæiske semester fra 2019 og 2020.	A	Planen adresserer størstedelen af anbefalingerne, herunder bl.a. via tiltag vedr. grøn og digital omstilling, bæredygtigt landbrug, transport, forskning, innovation, modstandsdygtigheden i sundhedssystemet, håndtering af aggressiv skatteplanlægning, pensionssystemet og social sikring for selvstændige.
3. Skaber vækst, arbejdspladser, social robusthed mv.	A	NGEU ⁴ skønnes at øge Nederlandenes BNP med 0,4-0,6 pct. frem mod 2026 og potentielt øge beskæftigelsen med 22.000 personer. Planen forventes også at øge den sociale sammenhængskraft i Nederlandene.
4. Alle initiativer efterlever "do no significant harm"	A	Alle tiltag overholder princippet om "do no significant harm".
5. Klimatiltag udgør mindst 37 pct.	A	Klimatiltagene udgør i alt ca. 2,25 mia. euro svarende til 47,8 pct. af det samlede tilskud fra RRF til planen.
6. Digitaliseringstiltag udgør mindst 20 pct.	A	Digitaliseringstiltagene udgør i alt ca. 1,2 mia. euro svarende til ca. 25,6 pct. af det samlede tilskud fra RRF til planen.
7. Genopretningsplanen har varig virkning	A	Planen vurderes at have varig virkning, herunder på effektiviteten af den offentlige sektor.
8. Effektive mål og milepæle for gennemførelse	A	Planen opstiller effektive, relevante og robuste mål og milepæle samt verifikationsmekanismer.
9. Rimelige og plausible omkostningsskøn	B	Omkostningsskønne vurderes generelt delvist plausible og realistiske. Der henvises dog i nogle tilfælde ikke til sammenlignelige projekter, der kunne understøtte skønne.
10. Tilstrækkelige kontrol- og revisionsmekanismer	A	Der er foreslået tilstrækkelige kontrol- og revisionsmekanismer til at undgå, forebygge og opdage svindel, korruption, habilitetskonflikter, dobbeltfinansiering mv.
11. Indeholder reformer og investeringer	A	Der er god sammenhæng og balance mellem reformerne og investeringerne, der understøtter planens fokus på at håndtere langsigtede udfordringer.

Anm.: ¹Baseret på den endelige tildeling fastlagt 30. juni 2022.

²Skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen til klimatiltag hhv. digitale tiltag ift. forventet direkte tilskud.

³ En fuldkommen liste over de enkelte *tiltags* bidrag til klima og digitalisering kan findes i bilaget til Kommissionens *staff working document (SWD)*. *Komponenternes* bidrag til hhv. klima og digitalisering findes i SWD på s.40 og 44.

⁴Genopretningsfaciliteten udgør ca. 90 pct. af NGEU, som også omfatter andre EU-tiltag, herunder InvestEU.

Kilde: Kommissionens forslag til rådsimplementerende beslutning om genopretningsplanen, tilhørende *staff working document* og faktaark for Nederlandene: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/recovery-and-resilience-plans-assessments_en

Dagsordenspunkt 6: **Forberedelse af G20- og IMF-møder, 12.-14. oktober 2022**

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes på mødet 4. oktober 2022 at fastlægge den fælles EU-holdning til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 12.-13. oktober 2022 og EU's fælles skriftlige erklæring til mødet i IMF's ministerkomité, IMFC, 13.-14. oktober 2022. Møderne afholdes i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder 10.-16. oktober 2022.

2. Baggrund

Der afholdes G20-møde for finansministre og centralbankchefer 12.-13. oktober 2022 samt møde i IMF's ministerkomité, IMFC, 13.-14. oktober 2022 i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder 10.-16. oktober 2022.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på mødet 4. oktober 2022 at fastlægge den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer og den fælles skriftlige EU-erklæring (statement) til mødet i IMF's ministerkomité, IMFC. EU ventes på G20- og IMF-møderne bl.a. at lægge vægt på følgende:

- Ruslands krig i Ukraine har medført store tab, både økonomisk og humanitært. EU står ved Ukraines side og vil fortsætte arbejdet med at implementere omfattende sanktioner mod Rusland og for yderligere støtte til Ukraine i samarbejde med internationale partnere.
- EU annoncerede i maj, at man ville give ny Makro Finansiell Assistance til Ukraine på op mod 9 milliarder euro, foruden de 1,2 milliarder euro som allerede var vedtaget og fuldt udbetalt. Siden er lån på 1 milliarder euro udbetalt i august og lån på yderligere 5 milliarder euro er vedtaget i Rådet. Der arbejdes på at yde de resterende 3 milliarder euro, som der er givet tilsagn til.
- Som følge af Ruslands krig i Ukraine er priserne på fødevarer steget markant, hvilket har påvirket fødevareresikkerheden og stabiliteten negativt i flere dele af verdenen. EU støtter det internationale arbejde med at forbedre fødevareresikkerheden globalt og afviser den russiske fortælling om, at sanktionerne har bidraget til fødevarerekrisen.
- Endvidere har både prisstigninger på fødevarer og energi, som følge af Ruslands krig, medført højere generel inflation, hvilket forventes at fortsætte. Den globale genopretning har mistet fart som følge af både Ruslands krig i Ukraine, inflation, strammere pengepolitik og fortsatte Covid-19-nedlukninger i Kina. Finanspolitiske svar herpå bør være både begrænsede og målrettede både i forhold til de underliggende årsager, men også imod de mest udsatte husholdninger og virksomheder, og incitamentet til grøn omstilling bør bevares.
- Den fortsatte håndtering af Covid-19-krisen er vigtig og der vil fortsat være brug for adgang og støtte til ”Access to COVID-19 Tools Accelerator (ACT-A)”.
- EU støtter drøftelser om klimapolitik i G20, herunder skattepolitik og CO2-prissætning og understreger vigtigheden af hurtigt at implementere effektive kli-

matiltag. EU støtter også øget fokus i G20 og IMF på makroøkonomiske klimarisici og tiltag, der kan understøtte en retfærdig grøn omstilling globalt, bl.a. ved at øge offentlige og private investeringer i bæredygtig infrastruktur.

- På baggrund af den globale OECD-aftale om international selskabsbeskatning er fokus nu på at implementere aftalens to spor effektivt og til tiden.
- EU's omfattende genopretningspakke for årene 2021-2027 kombinerer en forstærket flerårig finansiel ramme (MFF) med ekstraordinære genopretningstiltag finansieret af genopretningsinstrumentet NGEU ("Next Generation EU") på op til 750 milliarder euro. Heri ligger også Genopretningsfaciliteten, som er i gang med at blive implementeret.
- EU byder fremskridtene med at opnå det globale mål om 100 milliarder USD i donationer til at hjælpe de fattigste lande, især igennem IMF's Poverty Reduction and Growth Trust (PRGT) og IMF's Resilience and Sustainability Trust (RST), velkommen.
- EU opfordrer til at øge indsatsen med implementeringen af den fælles G20-Parisklubs ramme for gældshåndtering og opfordrer G20-Parisklubben sammen med Verdensbanken og IMF til at evaluere de første landesager under rammen for gældshåndtering for at gøre processen så strømlinet som muligt for berettigede lande.
- EU-landene støtter et stærkt, kvotebaseret IMF med tilstrækkelige ressourcer, herunder særligt i den aktuelle økonomiske situation og er klar til at se på en reform af kvotesystemet.
- EU opfordrer G20 til at fortsætte arbejdet med i højere grad at mobilisere finansiering fra den private sektor til at fremme investeringer i infrastruktur.
- EU støtter G20's arbejde relateret til grænseoverskridende betalinger og muligheden for digitale valutaer udstedt af centralbanker. EU-landene ser frem til G20's fremskridtsrapport vedr. regulering og tilsyn med "global stablecoins" (dvs. kryptoaktiver, hvis værdi knyttes til værdien af f.eks. en eller flere valutaer udstedt af centralbanker og med potentiale for global udbredelse). EU støtter endvidere arbejdet med at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering igennem en risikobaseret tilgang, som følger FATF standarder.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at kunne støtte den ventede fælles EU-holdning til G20-mødet 12.-13. oktober 2022 og fælles EU-erklæring til IMFC-mødet 13.-14. oktober 2022.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte budskaberne i den ventede fælles EU-holdning til G20-mødet og fælles EU-erklæring til IMFC-mødet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 7: Rådskonklusioner om international klimafinansiering

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage sine årlige rådskonklusioner om klimafinansiering på rådsmøde den 4. oktober 2022. I rådskonklusionerne ventes EU og medlemslandene at bekræfte EU's fortsatte engagement ift. at bidrage til international klimafinansiering. Det gælder særligt bidraget til de udviklede landes kollektive forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige og private kilder samt øget finansiering til klimatilpasning i lyset af målsætningen fra COP26 om at fordoble den internationale klimafinansiering til tilpasning inden 2025. Rådskonklusionerne fremhæver desuden EU's engagement ift. et øget 2030-klimaambitionsniveau, klimafokus i EU's flerårige finansielle ramme og genopretningsinstrumentet, fokus på at vende finansieringsstrømme fra offentlige og private kilder mod grøn omstilling. I den forbindelse fremhæves bl.a. tiltag under EU's strategi for bæredygtig finansiering, samt fokus på at styrke de multilaterale udviklingsbankers bidrag til klimaindsatsen.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne.

Regeringen støtter, at EU og medlemslandene fastholder fokus på at bidrage til indfrielsen af 100 mia. USD-målet, og arbejder for, at EU sender et klart signal om behovet for at øge mobilisering af finansiering målrettet klimatilpasning med særlig fokus på de sårbare og mindst udviklede lande. Regeringen støtter desuden et styrket fokus på finansiering af forebyggelse og håndtering af tab og skader som følge af klimaforandringerne. Regeringen støtter, at EU skal fremme den grønne omstilling, vende offentlige og private finansieringsstrømme i grøn retning samt at alle lande bidrager til at fremme gode rammevilkår for mobilisering af klimavenlige private investeringer i samarbejdet med en bred række af aktører. Regeringen har i den forbindelse bl.a. fokus på at styrke de multilaterale udviklingsbankers fokus på klimaindsatsen.

Konklusionerne har ikke umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk ret og har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Rådskonklusionerne skal ses i lyset af forhandlingerne i regi af FN's klimakonvention (UNFCCC) og forberedelserne af den 27. partskonference (COP27) i Sharm El Sheikh, Egypten fra den 6. november til 18. november 2022.

Klimafinansiering er en bred betegnelse for offentlige og private midler, der mobiliseres for at understøtte udviklingslandenes reduktion af drivhusgasemissioner samt deres tilpasning til klimaforandringerne. Klimafinansiering forventes at spille en vigtig rolle på COP27 for udviklingslandene, der bl.a. vil holde de udviklede lande op på indfrielsen af den kollektive forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 til 2025 fra offentlige og private kilder, fokusere på klimatilpasning samt håndtering af tab og skader som følge af klimaforandringerne samt diskussioner om rammerne for et finansieringsmål for perioden efter 2025.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at præsentere EU's indsats ift. klimafinansiering og fastlægge EU's synspunkter og prioriteter på området forud for COP27. Udkastet til rådskonklusioner ventes bl.a. at udtrykke følgende:

- EU og EU's medlemslande understreger sin fortsatte forpligtelse til at lede med eksemplets magt i en ambitiøs implementering af Parisaftalen og aftalen fra COP26, Glasgow-klimapagten, hvor den Europæiske grønne pagt udgør rammen. En række politikker fremhæves, herunder EU's strategi for bæredygtig finansiering, klimafokus i aftalen om EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og genopretningsinstrumentet Next Generation EU, samt EU's 2030-klimamål på en nettoreduktion af drivhusgasudledningen på mindst 55 pct. ift. 1990 og Fit for 55-pakken med lovforslag, der skal indfri EU's klimamål. Desuden fremhæves Kommissionens REPowerEU-plan, der skal accelerere grøn omstilling og uafhængighed af russisk fossil energi i lyset af Ruslands invasion af Ukraine.
- Det fremhæves at FN's klimapanel IPCC's rapporter fra 2022 understreger behov for styrket handling og ambition, herunder at finansieringsstrømme gøres forenelige med den grønne omstilling og at dette kræver regulering, politiske rammer, og incitamenter, der kan drive private og offentlige investeringer. Desuden opfordres der til, at alle lande øger transparens om rapportering af privat finansiering til klimaformål. Det bemærkes, at der stadig er betydelig privat finansiering af aktiviteter, der ikke er forenelige med Parisaftalen, og at der er behov for accelerere nedfasning af kul og udfasning af ineffektive fossile subsidier som besluttet i Glasgow.
- Der er behov for et dedikeret rum til at drøfte Parisaftalens artikel 2.1(c) om at vende finansieringsstrømmene i grøn retning på COP27, med henblik på at fremme diskussion om, hvad målet indebærer og hvordan det skal nås.
- Fremskridt fremhæves i forhold til Kommissionens initiativer for bæredygtig finansiering i EU og i bredere internationalt samarbejde, herunder gennem brug af "do-no-significant-harm"-princippet. Dertil fremhæves vigtighed af at sikre transparens og modgå klimarelaterede risici i det finansielle system.
- Det voksende antal af nationale og regionale samarbejder om bæredygtig finansiering bydes velkommen, og EU og EU's medlemslandenes indsats ift. at yde teknisk bistand til partnerlande fremhæves.
- Styrket samarbejde med tredjelande og internationale organisationer om prissætning af CO₂ (*carbon pricing*) og udfasning af fossile subsidier er centrale elementer i indsatsen for at vende finansieringsstrømme i grøn retning. I den forbindelse bydes G7-landenes erklæring om en såkaldt klimaklub velkommen, og EU's fremskridt med at introducere en CO₂-grænsetilpassningsmekanisme og at styrke EU's kvotehandelssystem fremhæves.
- Konklusionsudkastet fremhæver rollen, som *Koalitionen af Finansministre for Klimahandling* spiller ift. at integrere klimahensyn i økonomisk politik.
- Det genbekræftes, at EU og medlemslandene forpligter sig til at levere deres bidrag til international klimafinansiering gennem en bred vifte af kilder – herunder offentlige og private, bilaterale og multilaterale – med henblik på at bidrage til udviklede landes kollektive forpligtelse til at mobilisere 100

mia. USD årligt så hurtigt som muligt og frem mod 2025, og at målet forventes indfriet i 2023. Det fremhæves, at EU og EU's medlemslande er den største bidragsyder til international klimafinansiering og at man siden 2013 har mere end fordoblet bidraget. Med udgangspunkt i *Climate Finance Delivery Plan: Meeting the US\$100 Billion Goal* opfordres andre udviklede lande til at øge egne bidrag.

- Det fremhæves, at EU og EU's medlemslande ser frem til at samarbejde med andre parter om at møde Glasgow-klimapagtens kald om at fordoble det globale bidrag til klimatilpasning og at opnå en bedre balance mellem drivhusgasreduktionsindsatser og klimatilpasning. Dette gælder især for de mest sårbare lande og mest sårbare befolkningsgrupper, og særligt i de mindst udviklede lande og små østater. I den forbindelse bydes initiativer som Champions Group on Adaptation, som arbejder for at øge niveauet, velkommen.
- Det fremhæves, at støtte til implementering af nationalt bestemte bidrag (NDC'er), styrket adgang til finansiering og sikring af transparens, monitorering og evaluering af effekt af midler, er centralt for at indfri Parisaftalen.
- Drøftelser om nyt kollektivt klimafinansieringsmål for perioden efter 2025 bydes velkommen. EU vil engagere sig konstruktivt i drøftelser herom. Det understreges, at der er behov for en bred og transformativ tilgang med fokus på såvel alle former for at gøre alle finansieringsstrømme kompatible med Parisaftalens målsætninger og sikre hensyn til udviklingslandenes behov og prioriteter. Det fremhæves bl.a., at man skal trække på erfaringerne med implementering af det nuværende klimafinansieringsmål.
- Behovet for at styrke handling mod at hindre, minimere og adressere tab og skader forbundet med klimaforandringer understreges og Glasgow-dialogen, hvor finansieringsaktiviteter drøftes, bydes velkommen. Der er brug for at integrere klimarisici i nationale planlægningsprocesser, internationalt samarbejde og udviklingsbistand med henblik på at øge modstandsdygtigheden af sårbare samfund.
- Internationale finansinstitutioner, herunder de multilaterale udviklingsbanker og andre udviklingsbanker- og fondes rolle i at mobilisere finansiering fremhæves. Der opfordres til policy-baseret finansiering med henblik på at fremme ambitiøse regulatoriske rammer for klimaindsatsen og støtte til landenes klimabidrag til Parisaftalen (NDC'er) og langsigtede klimastrategier.
- Der opfordres til, at multilaterale udviklingsbanker, udviklings-investeringsfonde og eksportkreditfonde fremlægger strategier, der er på linje med Parisaftalen og bidrager til at mobilisere klimafinansiering fra private kilder. Rådskonklusioner om at udfase eksportkredit til fossile projekter i energisektoren fremhæves, og der opfordres til at andre internationale finansielle institutioner følger trop. Desuden opfordres internationale finansielle institutioner til at fremlægge konkrete strategier for mobilisering af privat finansiering til klimaformål, og at anvende "do-no-significant-harm"-princippet.
- Kommissionen opfordres til at opgøre den samlede klimafinansiering i 2021 fra EU, der – efter Rådets godkendelse – kan offentliggøres forud for COP27.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser og lægger heller ikke op til nye forpligtelser for Danmarks bidrag til international klimafinansiering. Rådskonklusionerne har heller ikke i sig selv samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen støtter, at EU og medlemslandene fastholder fokus på at bidrage til indfrielsen af de udviklede landes kollektive forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige og private kilder. Regeringen finder det i lyset af målsætningen fra COP26 om at fordoble den internationale klimafinansiering til tilpasning inden 2025 vigtigt, at EU sender et klart signal om behovet for at øge finansiering målrettet klimatilpasning med særlig fokus på de sårbare og mindst udviklede lande og at andre donorlande og finansieringsinstitutioner sætter mere ambitiøse mål for deres tilpasningsfinansiering. Regeringen støtter desuden et styrket fokus på finansiering af forebyggelse og håndtering af tab og skader som følge af klimaforandringerne.

Regeringen støtter, at EU skal fremme den grønne omstilling og vende offentlige og private finansieringsstrømme i grøn retning. Regeringen støtter dagsordenen vedr. bæredygtig finansiering, som skal sikre, at den finansielle sektor bidrager til en bæredygtig udvikling. Det vil understøtte den private sektors investeringer i grønne og bæredygtige projekter.

Regeringen finder det vigtigt, at alle lande bidrager til at fremme gode rammevilkår for mobilisering af klimavenlige private investeringer og dette bør ske i samarbejde med en bred række af aktører. Regeringen har i den forbindelse bl.a. fokus på at styrke de multilaterale udviklingsbankers fokus på klimaindsatsen.

Regeringen støtter samtidig, at EU anlægger en konstruktiv linje ift. opstart af drøftelser om et kollektivt klimafinansieringsmål for perioden efter 2025. Regeringen

finder det i den forbindelse vigtigt, at målet bidrager til at vende finansieringsstrømmene i grøn retning i bred forstand, samt at kredsen af bidragsydere udvides.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 8: EU toldmyndighedernes fremtidige fiskale og ikke-fiskale rolle

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

På ECOFIN 4. oktober 2022 ventes EU-landene på det tjekkiske formandskabs initiativ at diskutere EU toldmyndighedernes fremtidige fiskale og ikke-fiskale rolle. Toldmyndighedernes fiskale rolle er at opkræve told og beskytte EU's og EU-landenes finansielle og økonomiske interesser, mens deres ikke-fiskale rolle fx vedrører øvrige sikkerheds- og kontrolopgaver inden for klima, våben og lægemidler.

Kommissionen forventes i december 2022 at fremlægge en reformpakke, der skal bringe toldunionen til "næste niveau". Det nærmere indhold i pakken er endnu ikke kendt, men forventes at inkludere elementer fra såvel den offentliggjorte handleplan for at videreudvikle toldunionen fra 2018 såvel som rapporten fra en vismandsgruppe, som blev offentliggjort i 2022. Kommissionen oplever herudover en uensartethed i EU-landenes udførelse af toldkontrol, hvorfor tiltag på dette område ventes at være en del af reformpakken.

Regeringen ser grundlæggende den europæiske toldunion som værende velfungerende, men anerkender samtidig, at der kan være behov for at udbygge samarbejdet på visse områder. Derfor støttes fortsat analyser af mulighederne og metoder for yderligere samarbejde mellem landenes toldmyndigheder, og der ses frem til det videre arbejde med Kommissionens kommende reformpakke. Det er dog vigtigt, at toldmyndighedernes rolle ikke udvides således, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer til deres traditionelle fiskale opgaver, der har til formål at beskytte medlemslandenes økonomiske og finansielle interesser.

2. Baggrund

Toldmyndighedernes roller er fastlagt i EU-toldkodeksen og omfatter dels den fiskale rolle med opkrævning af told og beskytter af EU's og medlemsstaternes finansielle og økonomiske interesser, og dels en ikke-fiskal rolle, der vedrører øvrig sikkerhed og kontrol, og at understøtte handel.

Mens toldmyndighedernes fiskale rolle er uændret, er toldområdet's ikke-fiskale opgaver øget. Dette gælder eksempelvis opgaver på klima- og miljøområdet, våben og lægemidler, samt ifm. internationale sanktioner, hvor toldmyndighederne ofte har relativt store aktier i gennemførelsen i EU-landene. Der kommer løbende nye opgaver, som forventes løst af toldmyndighederne – ofte uden, at toldmyndighederne inddrages særligt tæt i regeludformningen.

I lyset af denne udvikling fremsatte Kommissionen i 2018 en handlingsplan med tiltag, der skal bringe toldunionen til "næste niveau". I 2020 blev der vedtaget råds-konklusioner, der noterede sig Kommissionens arbejde med handlingsplanen, og som førte til, at Kommissionen i 2021 nedsatte en vismandsgruppe, der skulle foreslå konkrete tiltag til Kommissionen, der kunne videreudvikle EU's toldunion til "næste niveau". Vismandsgruppen bestående af tidligere politikere, embedsfolk mfl. præsenterede sine anbefalinger i april 2022. Kommissionen forventes at fremsætte

en reformpakke på baggrund af handlingsplanen og vismandsrapporten i december 2022.

Både handlingsplanen og vismandsrapporten lægger op til særligt at ændre styringen på toldområdet væsentligt, herunder ensarte risikoanalyser og kontroller på tværs af EU-landene.

Kommissionens handlingsplan

Handlingsplanen indeholder 17 tiltag fordelt på 4 områder: (1) risikostyring, (2) håndtering af e-handel, (3) styrket og øget håndhævelse, samt (4) at toldmyndighederne i EU agerer, som var de én myndighed, der samlet skal imødekomme udfordringer på toldområdet. Enkelte tiltag er allerede under behandling i Rådet og Europa-Parlamentet eller tæt på fremlæggelse, herunder blandt andet et nyt toldprogram og etablering af en toldudstyrsfond, der skal sikre, at toldmyndighederne har de rette redskaber til deres opgaver.

Det bemærkes, at de fleste tiltag i Kommissionens handlingsplan ikke er konkret beskrevet, men derimod hovedsageligt udpeger retningen for det fremtidige arbejde på toldområdet.

Vismandsgruppens rapport

Vismandsgruppens overordnede konklusion er, at EU's toldunion har brug for *en hurtig strukturel ændring* både organisatorisk og procesmæssigt, hvis de europæiske toldmyndigheder skal tages til ”næste niveau” og forberedes på at tackle moderne udfordringer såsom nye handelsmodeller, voksende handelsmængder, teknologisk udvikling, den grønne omstilling, den nye geopolitiske kontekst og sikkerhedsrisici. Rapporten indeholder 10 anbefalinger, som ifølge vismandsgruppen skal ses som én samlet pakke. Vismandsgruppen har givet udtryk for, at de forventer, at EU-landene straks begynder at implementere anbefalingerne, således at pakken er færdigimplementeret i 2030.

Vismandsgruppens ti anbefalinger er: (1) Kommissionen skal inden udgangen af 2022 fremsætte en reformpakke, som skal omfatte: (2) en ny tilgang til indsamling af data, (3) en mere centraliseret tilgang til arbejde med data, (4) oprettelse af et EU-toldagentur, (5) overgang fra såkaldt transaktionsbaseret toldangivelse til en mere systembaseret, (6) større vægt på ”trusted traders”¹⁴, (7) afskaffelse af 150 eurogrænsen¹⁵, (8) europæisk told skal understøtte EU's grønne omstilling, (9) toldmyndighederne skal have de nødvendige ressourcer, kvalifikationer og udstyr og (10) en årlig opgørelse af et toldgab¹⁶.

¹⁴ Virksomheder og organisationer kan opnå status som ”trusted trader” gennem en særlig indsats ifm. overholdelse af toldreglerne, registrering, samt sikkerhedsstandarder. Som trusted trader kan den pågældende virksomhed drage fordel af enklere told- og kontrolprocedurer.

¹⁵ Der er i dag en nedre grænse på 150 euro, hvorunder man ikke skal betale told. En afskaffelse af grænsen vil betyde, at der vil skulle betales told fra ”første krone”, som det i dag gælder for moms.

¹⁶ Forskellen mellem den faktisk betalte told og den told, der burde have været betalt.

3. Formål og indhold

Formålet med diskussionspunktet på ECOFIN 4. oktober 2022 er at diskutere toldområdet fremtidige rolle, herunder den øgede mængde af ikke-fiskale arbejdsopgaver. Forventningen er ikke, at drøftelsen vil være møntet på de forskellige tiltag i Kommissionens kommende reformpakke.

Det tjekkiske formandskab har lagt op til, at diskussionen tager udgangspunkt i to spørgsmål:

- Hvordan finder man en balance mellem det store antal ikke-fiskale opgaver, der pålægges toldmyndighederne, og de traditionelle fiskale opgaver vedrørende beskyttelse af finansielle interesser og understøttelse af handel?
- Bør toldaktiviteternes centrale rolle og koordinering styrkes, og i så fald på hvilke områder (IT-udvikling, risikostyring, toldmyndighedernes funktion osv.)?

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ingen formel rolle ift. diskussionen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Diskussionen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

7. Økonomiske konsekvenser

Diskussionen har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser, men den kommende reformpakke må imidlertid forventes at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generelt støtte til det videre arbejde med udviklingen af toldunionen.

EU-landenes ventes at være splittede ift. evt. etablering af et agentur på toldområdet. En del lande ser stort potentiale i et agentur, mens andre, herunder Danmark, er mere forbeholdne, og som minimum ønsker analyser af, hvad der i givet fald vil give merværdi for medlemslandene.

Der er generel bekymring blandt EU-landene for det stigende omfang af ikke-fiskale opgaver, der pålægges toldmyndighederne, især fordi der ikke opleves en reel og rettidig inddragelse af toldmyndighederne under udarbejdelsen af retsakter mv.

10. Generel dansk holdning

Danmark ser grundlæggende den europæiske toldunion som værende velfungerende, men anerkender samtidig, at der er behov for at udbygge samarbejdet. Derfor

støttes fortsat analyser af mulighederne og metoder for yderligere samarbejde mellem landenes toldmyndigheder, og der ses frem til det videre arbejde med Kommissionens kommende reformpakke. I denne henseende er det vigtigt, at Kommissionen inddrager og rapporterer løbende til EU-landene omkring det videre arbejde med mulig centralisering af toldunionen og dens funktion.

Det er dog væsentligt, at der i eventuelle nye tiltag tages højde for de mange tiltag, der allerede er igangsat, og som EU-landene – herunder Danmark – skal bruge mange ressourcer på at gennemføre de kommende år. Dette gælder eksempelvis ift. udviklingen af de systemer, der skal understøtte EU's toldkodeks (EUTK), og som ikke bør påvirkes uhensigtsmæssigt ved at vedtage nye større reformer af toldunionen, der udvider dens rolle.

Generelt er det vigtigt, at toldmyndighedernes rolle ikke udvides således, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer til deres traditionelle fiskale opgaver, der har til formål at beskytte medlemslandenes økonomiske og finansielle interesser. Derfor skal det tidligt analyseres, om nye foreslåede ikke-fiskale opgaver bedst varetages af toldmyndigheder eller af en anden kompetent myndighed.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Rådets konklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse om at bringe EU's toldunion til næste niveau blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 26. november 2020.

Dagsordenspunkt 9: **Implementering af EU-instrument til understøttelse af nationale lønkompressionsordninger (SURE)**

KOM(2022) 476 og KOM(2022) 479

1. Resume

Kommissionen har 20. september 2022 fremsat forslag til ændring af implementerende retsakter om lån til hhv. Kroatien og Litauen under EU-instrument til finansiel assistance til nationale lønkompressionsordninger mv. (SURE). Forslagene indebærer en forhøjelse af Kroatiens lån under SURE på ca. 0,55 mia. euro og en forhøjelse af Litauens lån under SURE på ca. 0,14 mia. euro mhp. at finansiere eksisterende og reviderede tiltag.

Forslagene vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. EU-landene ventes generelt at støtte forslagene. Fra dansk side vil man ligeledes kunne tilslutte sig den enighed, der kan opnås om forslagene.

I alt har 19 EU-lande indtil videre ansøgt om og er blevet tildelt lån under SURE for samlet ca. 93,8 mia. euro ud af en samlet pulje på 100 mia. euro, hvoraf aktuelt ca. 91,8 mia. euro er udbetalt. Der kan tildeles nye lån under SURE indtil 31. december 2022.

2. Baggrund

EU-landene vedtog i maj 2020 et nyt EU-finansieringsinstrument til at yde finansiel assistance til EU-lande, som er økonomisk udfordret i lyset af COVID-19-krisen, mhp. at understøtte nationale ordninger mod ledighed såsom lønkompressionsordninger o.l. tiltag ("Support to mitigate Unemployment Risks in an Emergency" – SURE).¹⁷

Nationale lønkompressionsordninger kan antage flere former og er generelt offentlige programmer med tildeling af statslige midler, som tillader virksomheder, der oplever økonomiske problemer, midlertidigt at reducere deres ansattes arbejdstimer og stadig betale de ansatte for de timer, der ikke arbejdes.

Et EU-land kan anmode om finansiel assistance under SURE, hvis landets faktiske og mulige offentlige udgifter er steget pludseligt og betydeligt efter 1. februar 2020 som en direkte følge af vedtagelsen af nationale lønkompressionsordninger o.l. til at adressere økonomiske og sociale konsekvenser af COVID-19.

Den finansielle assistance under SURE kan udgøre op til 100 mia. euro for EU-landene samlet set, hvilket omfatter alle SURE-lån, inkl. supplerende lån. Assistanzen tager form af lån til EU-lande på favorable vilkår og bliver tilvejebragt af Kommissionen ved optagelse af lån på kapitalmarkeder mv. (udstedelse af obligationer mv.) med sikkerhed i garantier fra EU-budgettet og i nationale garantier fra hvert EU-land til EU-budgettet. De nationale garantier udgør tilsammen 25 mia. euro.

¹⁷ Link til forordning om SURE vedtaget 19. maj 2020 og Kommissionens hjemmeside om SURE: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?qid=1589957881511&uri=CELEX:32020R0672_SURE | [Europa-Kommissionen](#).

Danmarks nationale garanti til EU-budgettet udgør ca. 2,3 pct. af 25 mia. euro, dvs. ca. 0,575 mia. euro (svarende til ca. 4,3 mia. kr.).

SURE trådte i kraft i august 2020, efter at EU-landene hver især havde etableret deres respektive nationale garantier under SURE.

Det bemærkes, at det i SURE-forordningen fremgår, at det lægges til grund, at EU-lande, som modtager finansiel assistance under SURE, respekterer EU's grundlæggende rettigheder. Det omfatter også enhver form for diskrimination. Kommissionen skal gennemgå de tiltag, som lånene finansierer, mhp. at sikre, at tiltagene ikke er i strid med EU's grundlæggende rettigheder.

Det bemærkes, at SURE-forordningen ikke muliggør suspending af midler, hvis modtagerlandet ikke efterlever retsstatsprincipper.

3. Formål og indhold

Kommissionen har 20. september 2022 fremsat forslag til ændring af implementerende retsakter om tildeling af SURE-lån til Kroatien og Litauen. Forslagene indebærer en forhøjelse af Kroatiens lån under SURE på ca. 0,55 mia. euro og en forhøjelse af Litauens lån under SURE på ca. 0,14 mia. euro, *jf. tabel 1*. De tildelte midler kan finansiere eksisterende og reviderede tiltag.

Det oprindelige lån var til rådighed for Kroatien og Litauen i en periode på 18 måneder fra vedtagelsen (25. september 2020). Med forslagene forlænges rådighedsperioden fra 18 til 39 måneder fra 25. september 2020, dvs. til udgangen af 2023.

Kroatien og Litauen kan, som øvrige modtagerlande, generelt anvende SURE-lån til finansiering af nationale midlertidige lønkompressionsordninger mv. etableret i lyset af COVID-19, herunder sundhedsrelaterede udgifter.

Tabel 1
SURE-lån til Kroatien og Litauen (mia. euro)

Land	Forslag fremsat	Tidligere tildelte SURE-lån	Forhøjelse af SURE-lån	Samlede SURE-lån
Kroatien	20. september 2022	1,02	0,55	1,57
Litauen	20. september 2022	0,96	0,14	1,10

Anm.: Alle tal er afrundet til nærmeste 10 mio. euro.

Kilde: Kommissionen

Modtagerlandene ventes generelt via SURE-lånene at kunne opnå finansiering på mere attraktive vilkår, end de vil kunne på egen hånd. Renten, modtagerlandene betaler for lånene, svarer således til renten, som Kommissionen skal betale for at fremskaffe lånene gennem udstedelse af obligationer mv., hvilket generelt sker på attraktive vilkår, givet sikkerhedsstillelsen fra alle EU-lande. Derudover betaler modtagerlandene gebyrer og andre omkostninger forbundet med finansieringen.

I alt har 19 EU-lande indtil videre ansøgt om og er tildelt lån under SURE for samlet ca. 93,8 mia. euro, hvoraf aktuelt ca. 91,8 mia. euro er udbetalt, *jf. bilag 1*. Når forhøjelsen af det tildelte lånebeløb til Kroatien og Litauen er godkendt af Rådet, vil det samlede tildelte lånebeløb udgøre ca. 94,5 mia. euro.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er ikke medlovgiver på SURE-forordningen eller forslag til implementerende retsakter vedr. SURE-lån til modtagerlande.

Rådet orienterer Europa-Parlamentet om konkrete beslutninger om finansiel assistance til EU-lande.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Forslag om implementerende retsakter har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. SURE-forordningen beror på garantistillelse, hvor der ikke på forhånd er en forventning om aktivering af garantien og tab som følge heraf, og har ikke i sig selv direkte statsfinansielle konsekvenser. Hvis modtagerlande ikke tilbagebetaler deres lån under SURE, og garantien aktiveres, vil garantistillelsen have negative statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslag om implementerende retsakter har ikke i sig selv samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

SURE-forordningen kan have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser i andre EU-lande og styrke det indre marked i sin helhed, hvilket kan have positive afsmittende effekter i Danmark.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at støtte forslagene.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tilslutte sig den enighed om ændring af beslutninger om SURE-lån til Kroatien og Litauen, der kan opnås på grundlag af Kommissionens forslag.

Grundlæggende er det positivt for Danmark, at økonomierne i de øvrige EU-lande kommer bedst muligt ud af COVID 19-krisen. SURE kan bidrage til økonomisk stabilitet og til at mindske de økonomiske konsekvenser af krisen i modtagerlande.

Regeringen arbejdede i forhandlingerne om SURE-forordningen for danske interesser iht. Folketingets Europaudvalgs mandat af 6. april 2020. I den forbindelse har regeringen sikret, at det lægges til grund, at EU-lande, som modtager den finansielle assistance, respekterer EU's grundlæggende rettigheder, som også omfatter enhver form for diskrimination.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget til SURE-forordning er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg 6. april forud for udvidet eurogruppe 7. april 2020 og til orientering 19. maj forud for ECOFIN 19. maj 2020.

Forslag til implementerende retsakter vedr. SURE-lån til modtagerlande er forelagt Folketingets Europaudvalg i form af skriftlige orienteringer 17. september 2020, 22. oktober 2020, 23. november 2020 og 9. september 2022 samt i kraft af samlenotat ifm. ECOFIN 16. marts, 16. april 2021, 18. januar 2022 og 12. juli 2022.

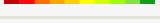
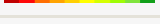
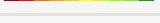
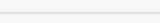
Status på gennemførelse af SURE er forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering ifm. ECOFIN 5. oktober 2021.

Bilag 1 – SURE – tildeling og udbetaling af lån til modtagerlande

I alt har 19 EU-lande indtil videre ansøgt om og modtaget lån under SURE for samlet ca. 93,8 mia. euro, hvoraf aktuelt ca. 91,8 mia. euro er udbetalt, *jf. tabel 2*. SURE-lånene er tildelt via rådsbeslutninger om de respektive landes lån truffet i perioden september 2020 – juli 2022. Der kan, inden for rammen på 100 mia. euro, tildeles nye lån under SURE indtil 31. december 2022.

Hvert modtagerlands lån under SURE skal have en gennemsnitlig løbetid på højst 15 år og udbetales i rater. Lånene er som udgangspunkt til rådighed for udbetaling i en periode på 18 måneder fra rådsbeslutningen om SURE-lån.

Tabel 2
SURE – tildeling og udbetaling af lån til modtagerlande, september 2022

Land	Rådsbeslutning om SURE-lån	Tildelte SURE-lån	Udbetalte SURE-lån	Andel af udbetalte SURE-lån
Belgien	25. september 2020	8,20 mia. euro	8,20 mia. euro	 100 pct.
Bulgarien	25. september 2020	0,97 mia. euro	0,51 mia. euro	 53 pct.
Cypern	25. september 2020	0,60 mia. euro	0,60 mia. euro	 100 pct.
Estland	22. marts 2021	0,23 mia. euro	0,23 mia. euro	 100 pct.
Grækenland	25. september 2020	5,27 mia. euro	5,27 mia. euro	 100 pct.
Irland	4. december 2020	2,47 mia. euro	2,47 mia. euro	 100 pct.
Italien	25. september 2020	27,44 mia. euro	27,44 mia. euro	 100 pct.
Kroatien*	25. september 2020	1,02 mia. euro	1,02 mia. euro	 100 pct.
Letland	25. september 2020	0,31 mia. euro	0,31 mia. euro	 100 pct.
Litauen*	25. september 2020	0,96 mia. euro	0,96 mia. euro	 100 pct.
Malta	25. september 2020	0,42 mia. euro	0,42 mia. euro	 100 pct.
Polen	25. september 2020	11,24 mia. euro	9,74 mia. euro	 87 pct.
Portugal	25. september 2020	5,93 mia. euro	5,93 mia. euro	 100 pct.
Rumænien	25. september 2020	3,00 mia. euro	3,00 mia. euro	 100 pct.
Slovakiet	25. september 2020	0,63 mia. euro	0,63 mia. euro	 100 pct.
Slovenien	25. september 2020	1,11 mia. euro	1,11 mia. euro	 100 pct.
Spanien	25. september 2020	21,32 mia. euro	21,32 mia. euro	 100 pct.
Tjekkiet	25. september 2020	2,00 mia. euro	2,00 mia. euro	 100 pct.
Ungarn	23. oktober 2020	0,65 mia. euro	0,65 mia. euro	 100 pct.
SAMLET	-	93,78 mia. euro	91,81 mia. euro	 98 pct.

Anm.: Alle tal er afrundet til nærmeste 10 mio. euro. * Tal indeholder ikke forslagene om forhøjelse af lånebeløb til Kroatien og Litauen, hvor rådsbeslutning endnu udestår. De eksisterende lån er på hhv. ca. 1,02 og ca. 0,96 mia. euro. Forhøjelsen er på hhv. ca. 0,55 mia. euro og ca. 0,14 mia. euro. De samlede lån, efter godkendelse, bliver hhv. ca. 1,57 mia. euro og ca. 1,10 mia. euro.

Kilde: Kommissionen og egen tilvirkning.